Regiona'a
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 547 | Vineri 8 ianuarie 1960 | 8 pagini 25 bani

În zilele vacanței, în camera de povești a Palatului pionierilor din Capitală

Activitatea bibliotecilor școlare trebuie îmbunătățită

Biblioteca școlară este unul din ajutoarele cele mai prețioase ale muncii profesorului, indiferent dacă acesta predă limba romînă, chimia sau istoria, ori muzica, desenul sau educația fizică. Dacă biblioteca școlii este bine înzestrată pentru fiecare din obiectele de învățămînt, elevul — îndrumat de profesor și de bibliotecar — poate găsi lucrări care să-l ajute în mod substanțial în pregătirea sa teoretică, în dezvoltarea orizontului său cultural.

Desigur, principala sarcină a bibliotecii școlare este aceea de a sprijini procesul de învățămînt, ajutîndu-i pe elevi să aprofundeze cunoștințele obținute la lecții, să-și lărgească orizontul de cultură generală. Aportul bibliotecilor la instruirea și educarea elevilor este cu atît mai mare cu cît se acordă mai multă atenție organizării serviciului acesteia, înzestrării ei cu cărțile necesare, bunei îndrumări a lecturii elevilor.

Statul nostru pune la dispoziția școlilor, an de an, sume importante pentru procurarea de cărți, pentru întreținerea fondului existent al bibliotecilor, pentru încadrarea lor cu personal corespunzător, astfel încît munca cu cartea să se desfășoare în cît mai bune condiții. Nu puține sînt școlile care, folosind cu atenție și chibzuință aceste sume, au reușit să sporească considerabil numărul de cărți al bibliotecilor, să le înzestreze cu cele mai necesare lucrări, ceea ce a făcut ca profesorii și elevii să găsească în acestea un sprijin de preț pentru munca lor.

La școlile medii nr. 1, nr. 9 sau nr. 26 din Capitală, la Școala nr. 3 din Turnu Severin, la Școala nr. 1 din Craiova, la Școala medie „Mihail Eminescu" din Buzău, la unele școli din orașele Timișoara, Ploești și Bacău se acordă multă atenție muncii la bibliotecă. În unele locuri s-au purtat discuții în consiliile pedagogice cu privire la funcționarea serviciului bibliotecilor, la rezultatele obținute în atragerea unui număr cît mai mare de elevi în jurul acestora, în îndrumarea lecturii copiilor și tinerilor în raport cu cerințele programei de învățămînt, cu preocupările fiecăruia din ei. La Școala medie „Mihail Eminescu" din Buzău, de pildă, consiliul pedagogic a discutat problema îndrumării și controlului lecturii în afară de clasă a elevilor. La această discuție a participat și bibliotecarul, ceea ce a făcut ca el să cunoască mai bine cerințele școlii în formarea gustului pentru citit al elevilor, să se precizeze mai bine legătura ce trebuie să existe între profesori și bibliotecă. În școală s-a format un colectiv care sprijină munca bibliotecarului. Acest colectiv, compus din profesori și secretarii birourilor U.T.M. pe clase, discută planurile de muncă și dările de seamă ale bibliotecii.

La Școala medie nr. 1 din Făgăraș bibliotecarul este ajutat în mod activ de diriginți în îndrumarea elevilor spre bibliotecă. Munca bibliotecarului nu se desfășoară la întîmplare, ci pe baza sarcinilor instructiv-educative ale școlii. Diriginții îi îndrumă pe elevi să cunoască și să respecte regulamentul bibliotecii, să păstreze cu grijă cărțile.

Din păcate, nu în toate școlile se acordă atenția cuvenită bibliotecii. În unele locuri înzestrarea bibliotecilor cu cărți este lăsată exclusiv în seama bibliotecarului sau chiar a contabilului. Astfel se explică existența în rafturile unor biblioteci a unui număr exagerat de mare de titluri de același fel sau inexistența unor lucrări cerute de programa școlară, cum se întîmplă în școlile medii din Calafat, din comuna Bujoru, regiunea Galați ș.a. Unii conducători de școli, ca tov. A. Costea, directorul Școlii medii nr. 1 din Tr. Severin, nu cunosc nici cu aproximație numărul cărților existente în biblioteca școlii pe care o conduc, ca să nu mai vorbim de situația înzestrării acesteia cu lucrările cerute de programa de învățămînt pentru lectura individuală a elevilor.

Cu totul nepotrivit este procedeul de a se lăsa la aprecierea contabilului școlii valoarea fondurilor care trebuie destinate bibliotecii, căci acesta, necunoscînd necesitățile procesului de învățămînt, prevede adeseori sume insuficiente pentru cumpărare de cărți.

Datorită lipsei de grijă a unor colective pedagogice față de bibliotecă, în unele școli, ca de pildă la Școala medie nr. 1 din Deva, aceasta funcționează în locuri necorespunzătoare. Alte biblioteci stau închise timp îndelungat din cauză că nu sînt încadrate la vreme cu personalul necesar, așa cum s-a întîmplat în anul școlar 1958/59 la Școala medie nr. 6 din București, ai cărei elevi au fost lipsiți de posibilitatea de a consulta cărțile școlii timp de 78 de zile. Există și cazuri cînd bibliotecile nu funcționează din cauză că bibliotecarii sînt folosiți în alte munci, cum s-a întîmplat, de pildă, la școlile medii nr. 3 și nr. 4 din Capitală, unde serviciul la bibliotecă a fost întrerupt pe timp de 40 și respectiv 50 de zile.

Este lesne de înțeles că o bibliotecă în care lipsa cărților necesare se îmbină cu proasta funcționare, cu lipsa de preocupare pentru îndrumarea lecturii copiilor, nu poate atrage un număr mare de cititori, nu poate veni cît trebuie și cînd trebuie în ajutorul procesului de învățămînt.

Secțiile de învățămînt și cultură au datoria să se preocupe îndeaproape de activitatea bibliotecilor școlare. Munca cu cartea trebuie să fie unul dintre obiectivele controalelor făcute în școli de către inspectori. Și întocmai ca atunci cînd e vorba de procesul de învățămînt, controlul asupra bibliotecii nu trebuie să se oprească numai la constatări, ci să constituie un ajutor efectiv dat bibliotecarului pentru înlăturarea greutăților, pentru îmbunătățirea muncii lui.

Există toate condițiile ca activitatea fiecărei biblioteci școlare să devină mai bogată, să răspundă tot mai bine cerințelor procesului instructiv-educativ. Școlile au datoria să valorifice aceste condiții, să facă din munca bibliotecilor școlare un mijloc important de îmbunătățire a pregătirii elevilor.

I. BICA
Inspector principal la Direcția bibliotecilor din M.I.C.

Călătorind prin patrie

Una dintre bucuriile cele mai mari pe care le-au adus școlarilor aceste cîteva zile de vacanță au fost excursiile. La vîrsta lor, orice călătorie are un farmec al ei, un „ce" misterios și inedit care prilejuiește o emoție și un neastîmpăr greu de cuprins în cuvinte. Clipa plecării este întotdeauna așteptată cu nerăbdare. Discuțiile despre mersul trenurilor, pregătirea rucsacului, forfota și agitația din gară, șuierul scurt al locomotivei, trenul care se pune în mișcare și lasă în urmă orășelul sau satul natal — toate acestea dau micilor călători bucurii și plăceri nebănuite. Emoția lor este justificată. Ei știu, din amintirea altor excursii sau din povestirile prietenilor, despre frumusețile pe care au prilejul să le cunoască în timpul unor astfel de călătorii, despre ce pot afla, vedea și auzi într-o excursie.

Pe unii din ei trenul i-a purtat în aceste zile către culmile înzăpezite ale munților. S-au oprit la cabană, au rîs, au cîntat, au mers pe sub cupole de cetini, au ascultat glasul ecoului ascunzîndu-se printre culmi și văi, au respirat aerul tare și curat al înălțimilor, s-au oprit pe marginea unei cascade și au privit clocotul apelor care se sparg căzînd din înălțimi, au ajuns pe coame de munți cu cușme de zăpadă, de unde împrejurimile se văd ca în palmă, ca o hartă vie, pînă hăt departe unde se sting, în umbre albastre, alte și alte creste de munți, au pus zeci și zeci de întrebări profesorului care-i însoțea. În fața unei priveliști încîntătoare glasul acestuia le-a dezvăluit și le-a întregit gîndul.

— Frumoasă e patria noastră!

Alții s-au oprit la poarta uzinelor și au pornit apoi, prin hale imense, printre coloși de oțel și fier, pe sub poduri rulante, spre gurile de flăcări în care metalul arde pînă la incandescență. Au admirat șerpii de foc ai șarjelor și au privit ca pe niște feți frumoși pe oamenii care se luptă cu acești balauri de jăratec, îi încovoaie și îi fac să se supună. Și tot ceea ce vedeau îi îndemna să spună ceva...

— Harnici și pricepuți sînt oamenii din patria noastră! — le-a ghicit și de data asta gîndul profesorul.

Alte ori, la capătul călătoriei se aflau niște ruine istorice. Pășind pe dale roase de vreme, trecînd printre ziduri sfărîmate și cercetînd lespezile uriașe, elevii au încercat să reconstituie trecutul. Aici era cetatea, aici o sală, aici alta, acestea sînt crenelurile, acolo este șanțul de apărare. În imaginație, trecutul reînvie năvalnic. Aici, sub bolțile acestei cetăți, au trăit cîndva oameni. Ostași înarmați cu suliițe și spade, cu zale și coifuri de oțel, au pășit pe aceste pietre. Profesorul de istorie povestește viața dramatică a domnitorului viteaz care a construit această cetate, care și-a iubit patria, care a pornit cu o mînă de oameni împotriva unor cotropitori cruzi și nesățioși, care a avut un dușman de zece ori mai puternic dar pe care a reușit să-l învingă.

— Multe fapte de glorie și vitejie sînt în trecutul patriei noastre — a încheiat el.

Un grup de elevi s-a oprit în fața unei clădiri — ieri închisoare — azi muzeu. Au pătruns cu inima strînsă în coridoarele pustii, au coborît în celule reci și întunecoase. Înapoia acestor zăbrele au stat pe vremea asupririi burghezo-moșierești oameni care au suferit și au luptat. O astfel de clădire nu are nici frumusețile naturii, nici raritățile muzeelor. Dar în ea se află ceva mai profund și mai impresionant, pe care profesorul îl explică elevilor săi în cîteva cuvinte simple.

— Aici au suferit cei mai buni fii ai patriei. Mulți din ei s-au jertfit pentru viața noastră de azi.

Numeroși școlari au sosit în zilele vacanței în Capitală. Se opresc îndelung în fața construcțiilor uriașe care au împînzit străzile, admiră blocurile noi, vopsite în culori vii, atrăgătoare, cu balcoane vesele înșirate la fiecare etaj. Privirea obosește încercînd să cuprindă de jos ultimul cat cățărat pe azur. Timpul în București este drămuit cu zgîrcenie. Troleibuze și autobuze noi îi plimbă pe școlari dintr-un colț al orașului într-altul. Se opresc la Casa Scînteii și trec nerăbdători din secție în secție, merg apoi la muzeul de științe naturale „Grigore Antipa", unde privesc uluiți uriașul schelet de mamut (și-au închipuit ei că e mare, dar nu chiar atît), trec prin Muzeul Satului și li se pare că fac o călătorie prin toată țara, apoi se opresc la Muzeul de Artă al R.P.R. În sălile înalte în care zgomotul pașilor

OCTAVIAN BUZESCU

(Continuare în pag. 2-a)

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Cursuri fără frecvență și examene de diferență la școlile pedagogice

Ministerul Învățămîntului și Culturii a aprobat ca, în anul școlar 1959/60 să se organizeze în continuare cursuri fără frecvență și examene de diferență pe lîngă școlile pedagogice pentru calificarea învățătorilor de la clasele I-IV și a educatoarelor din învățămîntul preșcolar care nu au studiile corespunzătoare.

Potrivit instrucțiunilor date de minister, cursurile fără frecvență la școlile pedagogice de învățători se vor organiza în continuare pentru anii III și IV, iar la școlile pedagogice de educatoare pentru anii II, III și IV.

La examenele de diferență se pot prezenta absolvenții școlilor medii de cultură generală cu diplomă de maturitate (diplomă de bacalaureat, certificat de absolvire) care funcționează și în acest an la clasele I-IV sau în învățămîntul preșcolar în condițiile prevăzute de instrucțiunile M.I.C. nr. 110.939 din 17.XI.1958.

Examenele de diferență și examenele fără frecvență vor avea loc între 15-30 august 1960 la școlile pedagogice de învățători, și între 23 martie — 5 aprilie 1960 la școlile pedagogice de educatoare. Ele se vor organiza în următoarele centre:

Pentru învățători:

— Institutul pedagogic de învățători din București, șoseaua Panduri nr. 92 (pentru candidații din regiunile București, Pitești, Ploești, Craiova și orașul București);

— Școala pedagogică de învățători din Constanța, strada Răscoala din 1907 nr. 42 (pentru candidații din regiunea Constanța);

— Institutul pedagogic de învățători din Galați, strada Brăilei nr. 200 (pentru candidații din regiunea Galați);

— Institutul pedagogic de învățători din Bîrlad (pentru candidații din regiunile Iași și Bacău);

— Școala pedagogică de învățători din Suceava, strada Republicii nr. 35 (pentru candidații din regiunea Suceava);

— Școala pedagogică de învățători din Sighet, strada Libertății nr. 22 (pentru candidații din regiunea Baia Mare);

— Institutul pedagogic de învățători din Cluj, strada Babeuf nr. 25 (pentru candidații din regiunile Stalin și Cluj și din Regiunea Autonomă Maghiară);

— Institutul pedagogic de învățători din Arad, Bulevardul Dragalina nr. 7 (pentru candidații din regiunile Timișoara, Oradea și Hunedoara);

Candidații de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare (maghiară, ucraineană, slovacă, sîrbă) vor da examene la următoarele centre:

— Institutul pedagogic de învățători din Odorhei, Piața Libertății nr. 2-3 (pentru candidații din școlile cu limba de predare maghiară);

— Școala pedagogică de învățători din Sighet, strada Bogdan Vodă nr. 14 (pentru candidații din școlile cu limba de predare ucraineană);

— Școala medie cu limba de predare sîrbă din Timișoara, strada 13 Decembrie nr. 6 (pentru candidații din școlile cu limba de predare sîrbă);

— Școala medie cu limba de predare slovacă din Nădlac, regiunea Timișoara (pentru candidații din școlile cu limba de predare slovacă);

Pentru educatoare:

— Școala pedagogică de educatoare din București, strada Al. Petofi nr. 16 (pentru candidatele din regiunile București, Ploești, Pitești, Craiova și orașul București);

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Constanța, strada Răscoala din 1907 nr. 42 (pentru candidatele din regiunea Constanța);

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Galați, strada Brăilei nr. 200 (pentru candidatele din regiunea Galați);

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Bacău, Bulevardul Mărășești nr. 159 (pentru candidatele din regiunile Bacău, Iași și Suceava);

— Școala pedagogică de educatoare din Carei, strada Karl Marx nr. 21 (pentru candidatele din regiunea Baia Mare).

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Cluj, strada Babeuf nr. 25 (pentru candidatele din regiunile Cluj și Stalin și din Regiunea Autonomă Maghiară);

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Arad, Bulevardul Dragalina nr. 7 (pentru candidatele din regiunile Timișoara, Oradea și Hunedoara);

Candidatele de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare (maghiară, ucraineană, germană, sîrbă) vor da examene la următoarele centre:

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare cu limba de predare maghiară — din Aiud, strada Gh. Gheorghiu-Dej nr. 20, regiunea Cluj (pentru educatoarele din unitățile preșcolare cu limba de predare maghiară);

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Sighet, strada Bogdan Vodă nr. 14, regiunea Baia Mare (pentru educatoarele din unitățile preșcolare cu limba de predare ucraineană);

— Școala medie cu limba de predare sîrbă din Timișoara, strada 13 Decembrie nr. 6 (pentru educatoarele din unitățile preșcolare cu limba de predare sîrbă);

— Școala medie cu limba de predare germană — secția educatoare — din Sibiu (pentru educatoarele din unitățile preșcolare cu limba de predare germană).

Înscrierile pentru învățămîntul pedagogic fără frecvență și pentru examenele de diferență se fac numai cu avizul și prin secțiile de învățămînt și cultură raionale (orășenești) de care aparțin candidații. Actele de înscriere vor fi depuse pînă la 30 ianuarie 1960 la secțiile de învățămînt și cultură raionale.

Candidații înscriși la examenele de diferență și la cursurile fără frecvență sînt obligați să prezinte la școlile pedagogice, cu prilejul lecțiilor (activităților) practice, adeverințe eliberate de către secțiile raionale de învățămînt și cultură din care să rezulte că sînt încadrați la clasele I-IV sau în învățămîntul preșcolar la data susținerii acestor lecții.

Orice alte lămuriri în legătură cu examenele de diferență sau fără frecvență la școlile pedagogice se pot obține de la secțiile raionale de învățămînt și cultură și de la școlile respective.

INSTRUCȚIUNI pentru predarea logicii la clasa a XI-a în trimestrele II și III ale anului școlar 1959-1960

Ținîndu-se seama că în acest an școlar logica se predă în două trimestre (trimestrele II și III), iar noul manual de logică a fost elaborat pentru un număr mai mare de ore, este necesar ca tovarășii profesori, în cadrul lecțiilor, să insiste asupra cunoștințelor de bază ale logicii formale, renunțînd la amănuntele care ar supraîncărca pe elevi. Unele cunoștințe din cadrul capitolelor (privind noțiunea, judecata, raționamentul) pe care elevii și le-au însușit la lecțiile de psihologie generală, vor fi predate succint, rezervîndu-se timp mai mult cunoștințelor de logică noi pentru elevi. De asemenea, la unele teme, ca de exemplu raportul dintre judecăți, conversiunea și obversiunea judecăților etc., se vor preda numai cunoștințele de bază, renunțîndu-se la amănuntele prezentate în manual.

Pentru a veni în sprijinul elevilor în folosirea noului manual de logică, în studiul lor individual, este necesar ca tovarășii profesori să indice din manual numai paginile și paragrafele care s-au predat la lecții.

În predarea lecțiilor se va ține seama de notele explicative ale programei de logică ediția 1957, asigurîndu-se caracterul partinic, orientarea ideologică marxist-leninistă a temelor. Interpretarea materialistă a cunoștințelor de logică trebuie asigurată în cadrul tuturor lecțiilor.

Este necesar ca la sfîrșitul cursului de logică să se sublinieze limitele logicii formale, raportul dintre logica formală și logica dialectică, precum și necesitatea studiului logicii dialectice pentru folosirea în mod just a logicii formale, pentru cunoașterea adîncă a realității obiective.

Pentru a veni în ajutorul profe-

tatuvă a programei reduse de logică, după care să se ghideze la predare.

Obiectul și importanța logicii (2 ore).

Concepția materialist-dialectică despre natura gîndirii ca reflectare mijlocită și generalizată a realității obiective. Locul gîndirii în procesul general al cunoașterii. Practica, criteriul suprem al adevărului. Despre forma și conținutul gîndirii. Logica formală ca știință care studiază legile gîndirii corecte, făcînd abstracție de un conținut concret, determinat. Raportul dintre logica formală și logica dialectică. Importanța studierii logicii formale.

Noțiunea (4 ore).

Noțiunea ca formă a gîndirii care reflectă însușirile esențiale și generale ale lucrurilor și fenomenelor. Procesul formării noțiunilor în cadrul practicii sociale. Importanța noțiunilor pentru cunoaștere.

Conținutul și sfera noțiunilor. Legea raportului invers. Generalizarea și determinarea noțiunilor. Noțiunea de gen și noțiunea de specie.

Clasificarea noțiunilor: individuale, generale, colective. Raporturile de concordanță și de opoziție între noțiuni (identitate, încrucișare, ordinare; contrarietate și contradicție).

Operațiile de sistematizare a noțiunilor:

Definiția ca dezvăluire a conținutului noțiunii. Structura unei definiții pe baza schemei: specia = genul proxim + diferența specifică. Regulile definiției noțiunilor.

Diviziunea ca operație de dezvăluire a sferei noțiunii. Fundamentul diviziunii. Genul de divizat și membrii diviziunii. Importanța diviziunii în sistematizările științifice.

Judecata (3 ore).

Judecata ca afirmare sau negare a ceva cu privire la obiecte sau însușirile lor. Apariția la nivelul judecății a problemei adevărului și falsului. Elementele componente ale judecății: Termenii: subiectul logic și predicatul logic; legătura (copula).

Judecata și propoziția gramaticală. Clasificarea judecăților din punct de vedere al calității, cantității, relației și modalității. Raporturile dintre judecățile A, E, I, O, studiate pe baza pătratului logic. Noțiunea de conversiune și obversiune.

Legile fundamentale ale gîndirii (2 ore).

Lămurirea noțiunii de lege logică. Conținutul obiectiv al legilor logicii formale. Condițiile de aplicare a acestor legi: același obiect, același timp, același raport.

— Legea identității ca lege ce exprimă caracterul determinant și stabil al gîndirii logice. Formula legii identității: A — este A.

Greșeli de logică rezultate din nerespectarea legii identității (falsa identificare a noțiunilor, ignorarea subiectului, conversiunea ilicită (nepermisă) etc.)

— Legea noncontradicției ca o consecință sub formă negativă a legii identității. Implicațiile legii noncontradicției; imposibilitatea ca în același timp și sub același raport să se afirme și să se nege a. același predicat despre același subiect. Formula legii noncontradicției: A nu este B și non B.

Greșeli de logică rezultate din nerespectarea legii noncontradicției (contradicția în subiect, contradicția între judecăți).

— Legea terțului exclus, ca lege a distincției între adevăr și fals, enunțînd faptul că două exprimări contradictorii nu pot fi în același timp și sub același raport nici adevărate împreună și nici false împreună. Formula legii terțului exclus: A este sau B sau non B. Greșeli rezultate din nerespectarea legii terțului exclus (falsă disjuncție, disjuncție incompletă etc.)

— Legea rațiunii suficiente ca lege care implică temeiurile necesare și suficiente ale oricărui enunț adevărat. Legea cauzalității ca bază obiectivă a legii rațiunii suficiente. A există pentru că există B. Greșeli rezultate din nerespectarea acestei legi (generalizarea pripită, falsa cauzalitate — „nu decurge").

Însușirile gîndirii corecte: precizia, lipsa contradicției, consecvența și întemeierea.

Raționamentul (5 ore).

Raționamentul ca formă superioară a gîndirii. Importanța medierii în cunoașterea științifică

Raportul dintre general și individual ca bază obiectivă a unității celor două tipuri fundamentale de raționament, deducția și inducția. Fr. Engels despre acest raport (în „Dialectica naturii").

Structura raționamentului.

Deducția ca formă de raționament.

Silogismul ca formă a deducției. Structura silogismului categoric (premisa majoră, premisa minoră, concluzia; Termenii major, minor, mediu). Axioma și regulile generale ale silogismului categoric.

Silogismul ipotetico-categoric.

Inducția ca formă de raționament. Unitatea inducției cu deducția. Felurile inducției: completă, incompletă. Formele inducției incomplete: a) pe baza enumerării simple, b) sub forma inducției științifice Greșeli în raționamentele inductive. Observația și experimentul științific. Metodele cercetării inductive: metoda concordanței, metoda diferenței, metoda rămășitelor și metoda variațiilor concomitente.

Greșeli în aplicarea acestor metode.

Noțiunea de analogie și de ipoteză științifică. Importanța ipotezei în cunoașterea științifică. Rolul practicii social-istorice în transformarea ipotezei în teorie.

Demonstrația și combaterea (2 ore).

Definiția demonstrației logice ca fundamentare a adevărului unei judecăți cu ajutorul altor judecăți verificate mai înainte în practică.

Structura demonstrației logice: teza și argumentele. Felurile demonstrației: directă și indirectă. Regulile demonstrației. Greșeli în demonstrație (sofismele).

Combaterea ca dovedire a falsității unei teze. Raportul dintre demonstrație și combatere.

RĂSPUNDEM CITITORILOR

Mai mulți cititori, învățători și profesori care au împlinit stagiul de 5 ani în învățămînt după 1 august 1959, adică la data de 1 septembrie sau 1 octombrie 1959, și care în ultimul an au urmat și cursurile de perfecționare, la care au obținut numai calificative de „foarte bine", ne întreabă la ce categorie de salarizare au dreptul și dacă trebuie să se prezinte sau nu la examenul de definitivat.

Intrucît tovarășii de mai sus au obținut numai calificative de „foarte bine" la cursurile de perfecționare, beneficiază de un an în plus la stagiul de activitate în învățămînt. Deși la data de 1 august 1959, data aplicării Hotărîrii nr. 1059, nu împliniseră stagiul de 5 ani, prin adăugarea unui an la cei peste 4 ani stagiu pe care îi aveau la data de 1 august 1959 aceste cadre didactice dobîndesc o vechime în învățămînt de peste 5 ani, ceea ce le dă dreptul la încadrarea cu salariul prevăzut pentru gradul definitiv, grupa 5—10 ani Dacă n-ar fi obținut calificative de „foarte bine" la cursurile de perfecționare ei nu ar fi beneficiat de un an în plus la vechime și, ca atare, neavînd un stagiu de cel puțin 5 ani la data de 1 august 1959, ar fi fost încadrați cu salariul prevăzut pentru categoria „stagiar", grupa 0—3 ani, pînă la trecerea examenului de definitivat.

În condițiile pe care le îndeplinesc în prezent (stagiu de peste 5 ani în învățămînt la 1 august 1959 și absolvirea cursurilor de perfecționare), acești tovarăși beneficiază de acordarea gradului definitiv fără examen, nemaifiind deci obligați să se prezinte la examenul de definitivat.

Un învățător din regiunea Craiova, care a intrat în învățămînt la 1 septembrie 1951 și a funcționat în continuare, cu o întrerupere de 3 ani și 3 luni pentru satisfacerea stagiului militar și care a absolvit în anul 1959 cursurile de perfecționare cu calificative de „foarte bine", întreabă ce stagiu de activitate în învățămînt i se socotește în această situație și dacă trebuie să se prezinte la examenul de definitivat.

Intrucît stagiul militar nu se ia în considerare la stabilirea vechimii în învățămînt, înseamnă că la data de 1 august 1959 tovarășul de mai sus avea de fapt o vechime în învățămînt de 4 ani și 8 luni. În această situație ar fi trebuit să se prezinte la examenul de definitivat, dar întrucît a absolvit cursurile de perfecționare numai cu calificative de „foarte bine" și beneficiază de adăugarea unui an în plus la vechime, ceea ce îi dă un stagiu de învățămînt de 5 ani și 8 luni la data de 1 august 1959, are dreptul să fie încadrat cu salariul prevăzut pentru gradul definitiv, grupa 5—10 ani și să i se acorde gradul definitiv fără examen, nemaifiind obligat să se prezinte la examenul pentru acest grad. El va avea dreptul să se prezinte la examenul pentru gradul II peste 5 ani de la acordarea gradului definitiv și după împlinirea unui stagiu în învățămînt de cel puțin 10 ani.

Un învățător sau profesor cu un stagiu similar (adică mai mic de 5 ani împliniți la data de 1 august 1959) și care n-a absolvit cursurile de perfecționare numai cu calificative de „foarte bine" este obligat să se prezinte la examenul de definitivat.

Un număr de învățători și profesori care au intrat în învățămînt la data de 1 septembrie 1956 și ulterior întreabă dacă au dreptul să se prezinte la examenul de definitivat.

Intrucît cei în situația de mai sus nu aveau un stagiu în învățămînt de cel puțin 3 ani la data de 1 august 1959, nu au dreptul să se prezinte la examenul de definitivat. După împlinirea stagiului de 3 ani ei urmează să fie salarizați în continuare cu salariul prevăzut pentru stagiari, grupa 0—3 ani, pînă la trecerea examenului de definitivat. Numai după acordarea gradului definitiv ei vor fi încadrați cu salariul prevăzut pentru acest grad, în grupa corespunzătoare de vechime în învățămînt.

Călătorind prin patrie

(Urmare din pag. 1)

se înghină cu ecoul, au devenit tăcuți. Arta are puteri de vrajă pe care gestul se teme să le tulbure. Seara se duc la operă și sînt copleșiți, încă înainte de spectacol, de interiorul strălucitor al clădirii. Admiră încîntați scările și colonadele de marmoră, oglinzile, draperiile de pluș, basoreliefurile, policandrele... Iar cînd, după spectacol, ies fermecați de mirajul muzicii și al scenei, sînt uluiți de imaginea feerică a Capitalei scăldată în lumini de neon. Ar sta să privească ore în șir. Dar ziua a fost prea plină. Pleoapele cad grele de somn, și apoi, mai sînt atîtea de văzut.

La întoarcere în trenul care-i poartă spre casă, exclamațiile de admirație se întretaie necontenit.

— Cît de frumos a fost!

— Ce oraș minunat!

Și profesorul care i-a însoțit pretutindeni și le-a răspuns la tot ce întrebau completează:

— Da, Capitala patriei noastre este un oraș minunat.

Acum excursiile s-au terminat. Elevii s-au întors acasă voioși, cu forțe proaspete, cu sufletul plin de amintiri. Se apropie prima zi de școală a anului 1960. Își deschid cărțile hotărîți să se apuce de treabă. O clipă însă își mai îngăduie un răgaz, chemînd iar în fața ochilor minunatele imagini ale amintirilor culese în călătoria din vacanță. Și fără voie le vin în minte cuvintele acelora care le-au condus pașii și gîndurile în toate zilele acestea pline de farmec.

— Patria noastră este o comoară de frumuseți, iar Capitala ei este un oraș minunat. În trecutul patriei noastre sînt numeroase fapte de glorie și vitejie. Cei mai buni fii ai patriei, aceia care au iubit-o cu înflăcărare, au luptat și au suferit în trecut pentru viața noastră liberă și fericită de astăzi. Oamenii muncii din patria noastră, harnici și pricepuți, fac ca ea să devină, pe zi ce trece, mereu mai frumoasă, mai bogată și mai înfloritoare.

ACTIVITATEA CULTURALA LA SATE A INVAŢATORULUI

• Căminul cultural — centrul activităţii culturale săteşti • Cum este legată activitatea culturală de sarcinile puse de partid în faţa oamenilor muncii de la sate • Formaţiile artistice de amatori în sprijinul transformării socialiste a agriculturii • Contribuţia învăţătorului la popularizarea metodelor agrozootehnice înaintate.

Partidul şi guvernul au încredinţat învăţătorului, pe lîngă sarcina de instruire şi educare a tineretului şcolar, nobila misiune de propagandist al culturii în rîndurile maselor populare.

Mii de învăţători şi profesori din şcolile săteşti participă intens la activitatea culturală, ducînd lumina ştiinţei şi a culturii în satele patriei.

Documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, au pus în faţa oamenilor muncii de la sate sarcini noi care vor duce la dezvoltarea mai rapidă a agriculturii patriei noastre. Învăţătorii şi profesorii din mediul sătesc pot sprijini îndeaproape ţărănimea muncitoare în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de partid şi de guvern. Ei sînt preocupaţi în momentul de faţă să găsească mijloacele cele mai potrivite, pentru ca prin munca lor culturală să acorde un sprijin cît mai larg celor ce muncesc pe ogoare.

„Gazeta învăţămîntului" a iniţiat o discuţie cu mai multe cadre didactice din raionul Topoloveni, fruntaşe în munca culturală, pentru a cunoaşte preocupările lor pe această linie. La discuţii şi-au adus contribuţia şi tovarăşii Ion Mihăilă, secretarul Comitetului executiv al sfatului popular al raionului şi Petre Gheorghe, şeful secţiei raionale de învăţămînt şi cultură.

Redăm o parte din conţinutul acestei discuţii:

INTREBARE: Ne-ar interesa, mai întîi, să cunoaştem ce instituţii culturale există în raion şi forţele de care dispuneţi pentru desfăşurarea activităţii culturale de masă.

Tov. PETRE GHEORGHE: În raion avem o casă raională de cultură, 40 de cămine culturale, o bibliotecă raională şi 5 biblioteci săteşti, o staţie de radioficare şi 20 de colţuri roşii în G.A.C. Aproape 350 de învăţători şi profesori desfăşoară în afara orelor de clasă activitate social-culturală în aceste instituţii. Menţionez că marea lor majoritate depun o muncă rodnică.

Tov ION MIHAILA: Aş adăuga că încă un important număr de intelectuali ai satelor ca medici, ingineri, agronomi, zootehnişti şi tehnicieni muncesc alături de cadrele didactice în activitatea culturală.

Tov. PETRE GHEORGHE: Pe lîngă aceste instituţii activează diferite formaţii artistice de amatori. Avem, de pildă, 23 echipe de teatru (care participă de altfel şi la festivalul bienal „I. L. Caragiale"), 20 formaţii de coruri, 25 brigăzi artistice de agitaţie, colective de conferenţiari, cercuri agrozootehnice.

INTREBARE: Centrul de greutate al activităţii culturale de la sate este căminul cultural. Am dori să cunoaştem preocupările şi activitatea unui cămin cultural fruntaş.

Tov. ION MIHAILA: Avem multe cămine culturale fruntaşe. De exemplu, căminul cultural din Priboieni, condus de învăţătorul Ioan Bondoc, a reuşit să cuprindă laturi multiple ale activităţii culturale şi mai ales să asigure o orientare justă acestei activităţi.

INTREBARE: Tovarăşe Bondoc, aţi vrea să ne vorbiţi despre felul cum este organizată şi cum se desfăşoară activitatea căminului cultural pe care îl conduceţi?

Tov. IOAN BONDOC: Pentru desfăşurarea muncii culturale la nivelul cerinţelor, consiliul de conducere al căminului cultural din comuna noastră îşi întocmeşte planuri de muncă trimestriale şi lunare, precum şi planuri speciale pentru zilele festive. Planul nostru de muncă pe întreaga perioadă de iarnă este orientat pe problemele ridicate în Expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara din 3-5 decembrie 1959. Toate formele de activitate pe care le organizăm acum — informări politice, seri culturale, conferinţe, lecţii la cercurile agrozootehnice, audiţii la radio — sînt îndreptate spre mobilizarea ţăranilor muncitori în vederea traducerii în viaţă a sarcinilor care au fost puse de Plenară în faţa oamenilor muncii. Expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej este studiată acum în cadrul celor 35 cercuri de citit care funcţionează în comuna noastră.

O mare atenţie acordăm propagandei prin conferinţe. Colectivul nostru de conferenţiari este format pe patru grupe de specialităţi: ştiinţifică, ideologică, agricolă, politică. O parte dintre conferinţe le primim gata întocmite. Înainte de a le expune, colectivul de conferenţiari le adaptează problemelor locale. Colectivul întocmeşte însă şi conferinţe originale, care oglindesc problemele cele mai actuale ale satului.

În fiecare luni seara se ţin lecţii la cercurile agricole de masă. Noi avem patru asemenea cercuri — două la căminul cultural şi două la gospodăria agricolă de stat. Tot săptămînal se ţin lecţii în cadrul cercului legumicol. Cercurile de la cămin şi cercul legumicol sînt conduse de învăţători şi profesori.

Avem de asemenea şi un cerc de cultură generală, intitulat „Să ne cunoaştem patria", frecventat de 40 de cursanţi şi condus tot de un pedagog.

Cu prilejul serilor culturale, care se ţin săptămînal, se organizează „plimbări pe hartă", se pun întrebări şi se dau răspunsuri pe anumite teme se prezintă recenzii etc.

Un mare interes stîrnesc în rîndurile ţărănimii filmele şi jurnalele cu caracter agricol, pe marginea cărora se poartă discuţii conduse de inginerii şi tehnicienii agricoli din comună.

INTREBARE: Ce activitate desfăşoară formaţiile artistice de amatori ale căminului cultural?

Tov. IOAN BONDOC: Cu aceste formaţii organizăm spectacole atît în comuna noastră, cît şi în satele vecine. Cea mai mare atenţie am acordat-o echipei de teatru şi brigăzii artistice de agitaţie, a căror activitate poate fi uşor legată de problemele concrete ale satului. Brigada artistică de agitaţie a prezentat pînă în prezent un număr de 14 programe în circa 45 spectacole. Programele au fost axate în special pe problemele transformării socialiste a agriculturii, ale întăririi economico-organizatorice a unităţilor agricole socialiste. De mult succes s-a bucurat, de exemplu, programul intitulat „Frumoasă-i munca în comun". În momentul de faţă brigada pregăteşte programul „De prin sate adunate", în care sînt oglindite în mod concret aspecte din munca ţăranilor muncitori privind însilozarea porumbului pentru nutreţ, îngrijirea animalelor, plantarea pomilor, a viţei de vie etc.

Formaţiile noastre artistice cuprind mulţi tineri şi vîrstnici din comună. Activitatea lor culturală are o influenţă pozitivă şi asupra muncii pe care o desfăşoară pe ogoare şi în toate acţiunile iniţiate în sat. Artiştii amatori sînt fruntaşi ai recoltelor bogate, fruntaşi în munca patriotică şi cetăţenească.

Căminul nostru cultural este mîndru de contribuţia pe care a adus-o, sub conducerea organizaţiei de partid, la constituirea gospodăriei agricole colective ce a luat fiinţă în acest an în satul nostru. Acum ne străduim să muncim astfel încît să dăm un aport tot mai însemnat la mărirea producţiei de lapte şi carne prin hrănirea animalelor cu nutreţ însilozat, pentru însămînţarea unei suprafeţe cît mai mari cu porumb de siloz.

INTREBARE: Ne-ar interesa să cunoaştem contribuţia cadrelor didactice la acţiunile organizate de căminul cultural.

Tov. ION MIHAILA: Toate acţiunile culturale sînt organizate cu ajutorul cadrelor didactice. Învăţătorii sînt, de cele mai multe ori, sufletul întregii munci culturale.

Tov. PETRE GHEORGHE: Fiecare învăţător şi profesor răspunde de o anumită latură a activităţii culturale. Aceasta se planifică încă de la deschiderea anului şcolar, fireşte în funcţie de cerinţele locale şi de înclinaţiile fiecăruia.

Tov. VICTORIA I. FINTINERU, învăţătoare în comuna Budişteni: Învăţătorii nu-şi limitează însă contribuţia la o singură latură a activităţii căminului.

Muncesc în cadrul căminului cultural din comuna noastră de 12 ani. Fac parte din colectivul de conferenţiari. Personal am redactat şi susţinut o serie de conferinţe, ocupîndu-mă în special de popularizarea ştiinţei, de combaterea superstiţiilor, de explicarea fenomenelor atmosferice etc. Totodată mă preocup şi de activitatea artistică. Dirijez corul căminului şi sînt instructoare a brigăzii artistice de agitaţie. Fac parte din echipa de teatru a căminului, care a obţinut de două ori consecutiv premiul I pe ţară şi titlul de laureat.

INTREBARE: Cum orientaţi activitatea formaţiilor artistice?

Tov V. I. FINTINERU: Munca formaţiei noastre artistice e axată pe sarcinile puse de partid în faţa ţărănimii muncitoare. Astfel, problema principală în comuna noastră fiind înfiinţarea a două gospodării agricole colective, noi am îndreptat întreaga activitate artistică în această direcţie. Brigada artistică de agitaţie a pregătit şi a prezentat, spre exemplu, două programe axate pe problema transformării socialiste a agriculturii, am introdus în repertoriul corului cîntece ca „Sărbătoare în gospodărie", echipa de teatru a prezentat anul acesta piese care ridică probleme privind transformarea socialistă a agriculturii.

Ţinînd seama de sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, urmărim să contribuim prin activitatea artistică la transpunerea în viaţă a acestor sarcini. Pregătim cu brigada artistică de agitaţie programe care să ducă la mobilizarea ţărănimii pentru mărirea şeptelului prin cultivarea porumbului de siloz, pentru mărirea suprafeţelor cultivate cu floarea soarelui şi sfeclă de zahăr etc.

INTREBARE: O problemă de mare însemnătate în activitatea căminului cultural în perioada de iarnă este propaganda agricolă. Cum participă cadrele didactice la această acţiune?

Tov. PETRE GHEORGHE: În raionul nostru s-au deschis 72 de cercuri agro-zootehnice, care cuprind aproape 2100 ţărani muncitori. O parte din aceste cercuri sînt conduse de învăţători şi profesori de ştiinţe naturale.

Tov. ROZA TOMESCU, profesoară la şcoala de 7 ani din satul Glîmbocel: Sînt responsabila cercului agrotehnic din satul nostru, cerc care cuprinde 64 de cursanţi. Ne-am planificat 24 lecţii, din care pînă în prezent s-au ţinut 8. Cursanţii participă cu regularitate la lecţii, manifestînd interes atît pentru latura teoretică a cursului cît şi pentru aplicaţiile practice, care se efectuează pe un teren experimental special amenajat. Cursurile se desfăşoară într-una din sălile şcolii. Aici am amenajat un colţ al cercului agrotehnic, la care am expus fotomontaje ce ilustrează cunoştinţele predate teoretic, popularizînd metodele agrotehnice avansate. Am observat că lecţiile devin mai vii dacă sînt exemplificate cu date din economia locală, cu diafilme etc.

Căutăm să legăm fiecare lecţie de sarcinile pe care plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie le pune în faţa ţărănimii muncitoare. Astfel, la lecţiile „Metode agrotehnice înaintate" şi „Întărirea economico-organizatorică a G.A.C." am insistat asupra dezvoltării culturilor de porumb şi floarea soarelui, asupra mijloacelor prin care se pot obţine recolte bogate la hectar, asupra măririi producţiei animaliere prin cultivarea porumbului de siloz.

INTREBARE: Urmăriţi cum sînt aplicate de cursanţi cunoştinţele căpătate la lecţiile cercului?

Tov. ROZA TOMESCU: Da. O parte dintre cursanţi au participat la lecţii şi anul trecut. Ei sînt acum fruntaşi în muncile agricole din sat, au livezi de pomi ştiinţific îngrijite şi obţin producţii mari în vii. În cadrul cursului ne referim şi la experienţa acestor tovarăşi. Bine înţeles că pentru aceasta este necesar ca lectorul să cunoască rezultatele muncii cursanţilor, să-i ajute şi să-i îndrume chiar şi după încheierea cursurilor.

Tov. NICOLAE N. ŞETRARU, profesor de ştiinţe naturale, responsabilul cercului agro-pomicol din comuna Dobreşti: Propaganda pe care o desfăşoară cadrele didactice în domeniul agro-zootehnic nu se mărgineşte numai la cursurile agrozootehnice. Contribuie la aceasta şi munca artistică, cea a colectivelor de conferenţiari, precum şi munca cu cartea. În comuna noastră se acordă o mare atenţie difuzării cărţii agricole. Biblioteca săteească îşi sprijină activitatea de popularizare a cărţii pe învăţători şi profesori. Ducem cartea în casele oamenilor, iniţiem discuţii asupra unor cărţi. Noi am înfiinţat opt cercuri de citit, care sînt conduse de cadre didactice. Aci se fac lecturi şi chiar şi unele recenzii. Pentru a putea populariza cartea, învăţătorii şi profesorii caută să fie la curent cu cele mai noi lucrări în domeniul agricol, pomicol, zootehnic etc.

De asemenea, cadrele didactice din comuna noastră se preocupă de combaterea unor superstiţii care împiedică încă pe unii ţărani muncitori să folosească timpul cel mai potrivit pentru muncile agricole. În acest scop am înfiinţat un cerc de cultură generală, la care se dezbat cele mai diferite probleme privind fenomenele naturii şi o brigadă ştiinţifică, care şi-a fixat o tematică largă, în funcţie de cerinţele locale.

INTREBARE: S-a amintit despre munca brigăzilor ştiinţifice. Ne-aţi putea da amănunte asupra activităţii unei asemenea brigăzi?

Tov. GH. ARSENESCU, directorul Şcolii medii din Topoloveni: Eu conduc o asemenea brigadă, care cuprinde, în afară de profesori de diferite specialităţi, şi medici, ingineri etc. Brigada urmăreşte răspîndirea cunoştinţelor ştiinţifice, agricole, pomicole, sanitare ş.a. În lunile octombrie-decembrie 1959 brigada s-a deplasat în comunele Căteasa, Dobreşti, Budişteni, vorbind ţăranilor muncitori despre măsurile de îmbunătăţire a raselor de animale, dîndu-le cunoştinţe despre atmosferă şi despre fenomene ca norii, ploaia, grindina, fenomenele electrice etc. Multe expuneri au fost însoţite de experienţe. Astfel, a fost determinată presiunea atmosferică cu ajutorul tubului lui Torricelli, am prezentat barometrul cu mercur etc.

În programul brigăzii ştiinţifice mai figurează expuneri privind prevenirea daunelor provocate de brumele tîrzii din lunile de primăvară, explicaţia ştiinţifică a somnului şi viselor, combaterea dăunătorilor la viţa de vie şi la pomii fructiferi. Ne-am propus ca în perioada care urmează să ne deplasăm cu brigada în alte 6 localităţi din raion. Acum preocuparea noastră principală este de a realiza programele la un nivel ştiinţific ridicat şi în acelaş timp pe înţelesul maselor.

Tov. ELISABETA SANDU, învăţătoare în comuna Leordeni: Învăţătoarele din comuna Leordeni participă la activitatea comitetelor săteşti din gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu". Pentru femeile din comuna noastră s-a deschis un curs de îndrumare la care se expun conferinţe pe teme legate de preocupările lor.

Noi, învăţătoarele, folosim orice prilej pentru a duce în rîndurile femeilor cuvîntul partidului. În cursul lunii decembrie am dezbătut cu femeile Expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta Plenară a C.C. al P.M.R.

Clădirea căminului cultural din satul Glimbocel, raionul Topoloveni

Din discuţia organizată de redacţia noastră cu învăţătorii şi profesorii din raionul Topoloveni s-au desprins învăţăminte care pot fi de folos tuturor cadrelor didactice antrenate în activitatea culturală din mediul rural.

Este deosebit de important ca întreaga activitate culturală să fie orientată spre mobilizarea ţărănimii muncitoare pentru traducerea în viaţă a sarcinilor puse de partid şi guvern în faţa agriculturii. Propaganda prin conferinţe duce la rezultate cu atît mai bune cu cît acestea se referă la problemele economice concrete ale satului şi sînt ilustrate cu date din experienţa locală, cu diafilme, jurnale agricole etc.

Este necesar ca şi activitatea artistică de amatori să fie strîns legată de problemele actuale ale agriculturii. Echipele de teatru, de cor, brigăzile artistice de agitaţie să cuprindă în repertoriul lor piese care oglindesc lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru sporirea producţiei la hectar.

Pentru a duce o activitate rodnică în mijlocul ţăranilor muncitori, învăţătorul trebuie să fie la curent cu metodele agrotehnice înaintate, să cunoască experienţa fruntaşilor recoltelor bogate şi să lupte pentru generalizarea ei. Un rol însemnat în acest scop revine învăţătorilor şi profesorilor care conduc cercuri agrozootehnice. Ei trebuie să se pregătească pentru fiecare lecţie şi să urmărească apoi cum sînt aplicate de cursanţi cunoştinţele predate.

Luptînd pentru ridicarea nivelului activităţii culturale la sate, pentru orientarea ei spre rezolvarea problemelor actuale ale agriculturii noastre, învăţătorii şi profesorii de la sate vor contribui la îndeplinirea planului de stat pe anul 1960, la dezvoltarea economiei naţionale, la ridicarea bunăstării poporului.

Oaspeți al Capitalei

Un număr de 200 pionieri din diferite școli ale regiunii București, fruntași la învățătură, au fost zilele acestea oaspeții Comitetului regional U.T.M. și ai Consiliului sindical al regiunii. Ei au vizitat numeroase întreprinderi și instituții printre care Muzeul de istorie a partidului, Muzeul Antipa, Casa Scînteii, etc. La Palatul pionierilor au vizionat filmul „Cerșetelul fermecat".

Teatrul Țăndărică a prezentat în cinstea oaspeților piesa „Punguța cu doi bani".

Capitala a primit în zilele vacanței și numeroase alte grupuri de pionieri din raioanele Oltenița, Lehliu, Videle, Urziceni. Pionierii din raionul Călărași au vizitat apoi Doftana și Sinaia.

În sprijinul predării calculului diferențial și integral la clasa a XI-a

DESPRE CONTINUITATE

Una din noțiunile fundamentale ale analizei matematice este aceea de *continuitate* a funcțiilor. Deși inițial conceptul de continuitate părea destinat să reflecte comportarea „globală" a unor funcții, a rezultat ulterior că, de fapt, acest concept exprimă o proprietate cu caracter *punctual* a funcțiilor. Considerațiile din acest articol vor porni de la prezentarea definiției dată continuității la începuturile analizei.

Se consideră o funcție $y = f(x)$ (pe care o vom considera definită pe mulțimea A de numere reale; unii omit de multe ori specificarea domeniului de definiție al funcției) Se dă lui x (aparținînd mulțimii A) o creștere oarecare Δx, de la x la $x + \Delta x$; rezultă astfel o creștere Δy pentru valorile funcției, de la $f(x)$ la $f(x + \Delta x)$

Se spune că funcția $y = f(x)$ este continuă în punctul x, dacă $\lim_{\Delta x \to 0} \Delta y = 0$

Cercetîndu-se mai atent această definiție, se pot face următoarele observații:

Deoarece $\Delta y = f(x + \Delta x) - f(x)$ trebuie să aibă sens, este evident că funcția f trebuie să fie definită atît în x cît și în $x + \Delta x$; deci va trebui ca și $x + \Delta x$ să aparțină mulțimii A. Deci Δx nu poate fi oarecare.

Scriind $\lim_{\Delta x \to 0} \Delta y = 0$, punem în evidență faptul că Δy este o funcție al cărei argument este Δx (iar x este considerat fix). Observăm că astfel pentru definiția continuității funcției $f(x)$ s-a recurs la o altă funcție Δy, de alt argument, Δx. De altfel din felul cum este scris, Δx pare a depinde de x, ceea ce — evident — nu este adevărat (de exemplu, în punctul 1 creșterea este $1 + \Delta x$, iar în punctul 5 creșterea este $5 + \Delta x$, fără să intervină, așa cum am fi poate tentați să credem, „creșterile" $\Delta 1$ sau $\Delta 5$).

Pentru a putea considera $\lim_{\Delta x \to 0} \Delta y$, trebuie ca „O" să fie punct de acumulare al punctelor Δx, adică x să fie punct de acumulare al lui A.

Este clar că dacă se consideră alt punct x^* aparținînd mulțimii A se obține o altă funcție: $\Delta y^* = f(x^* + \Delta x) - f(x^*)$, care are alt domeniu de definiție decît Δy. De exemplu, considerînd funcția $f(x) = \sqrt{x}$, definită pe $[0, +\infty)$, se observă că pentru $x = 7$, $\Delta y = \sqrt{7 + \Delta x} - \sqrt{7}$ are domeniul de definiție $[-7, +\infty)$ iar pentru $x = 5$, $\Delta y^* = \sqrt{5 + \Delta x} - \sqrt{5}$ are domeniul de definiție $[-5, +\infty)$

Chiar dacă se renunță la notațiile Δy și Δx (renunțare justificată, printre altele, și de faptul că $y = f(x)$ este ecuația graficului funcției $f(x)$ și nu funcția însăși) și dacă se introduce notarea cu h a creșterii argumentului și cu k a creșterii valorilor funcției, în legătură cu funcția $k(h) = f(x + h) - f(x)$ se pot repeta argumentele de mai sus.

Deoarece, după cum am constatat, creșterea valorilor funcției, notată generic cu Δy sau cu k, reprezintă de fapt un ansamblu de funcții ale căror domenii de definiții *depind de punctul x* aparținînd mulțimii A, apare necesitatea precizării punctului de acumulare al lui A; x_0 (x_0 aparținînd mulțimii A), în care se definește continuitatea funcției.

Cu notațiile k și h, continuitatea funcției în x_0 se definește prin egalitate $\lim_{h \to 0} k(h) = 0$, adică, mai precis: $\lim_{h \to 0} [f(x_0 + h) - f(x_0)] = 0$

Deci pentru a defini continuitatea funcției $f(x)$ în punctul x_0 se utilizează limita altei funcții, $k(h)$, de alt argument, h, în alt punct decît x_0 și anume în „O".

Este mult mai firesc să considerăm creștere a argumentului de la x_0 la x, diferența $x - x_0$ (x aparținînd mulțimii A). Acestei creșteri îi corespunde creșterea $f(x) - f(x_0)$ a valorilor funcției de la $f(x_0)$ la $f(x)$

În acest caz, *continuitatea lui $f(x)$ în x_0 se definește prin egalitatea* $\lim_{x \to x_0} f(x) = f(x_0)$

Ținînd seama de definiția limitei unei funcții într-un punct (vezi articolul despre limite de funcții de N. Dinculeanu, „Gazeta învățămîntului" din 11 dec. 1959), se obține următoarea definiție a continuității:

Funcția $f(x)$, definită pe A, este continuă în punctul x_0 aparținînd mulțimii A, dacă, oricare ar fi șirul $x_n \to x_0$, x_n aparținînd mulțimii A, avem $f(x_n) \to f(x_0)$

Se observă că în definiția de mai sus s-a înlăturat restricția $x_n \neq x_0$, deoarece această restricție a devenit de prisos. Într-adevăr, dacă $f(x_n) \to f(x_0)$ unii, sau chiar toți termenii șirului $(f(x_n))$ pot fi egali cu $f(x_0)$, deci unii, sau chiar toți termenii șirului (x_n) *pot* fi egali cu x_0. Așadar, definiția de mai sus are sens și în punctele izolate ale lui A (adică acelea care nu sînt puncte de acumulare ale lui A); mai mult: se verifică ușor că *o funcție este continuă în orice punct izolat din domeniul său de definiție*. Astfel, un șir $f(n) = a_n$ care este o funcție definită pe mulțimea N a numerelor naturale, formată *numai* din puncte izolate, este o funcție continuă în orice punct aparținînd mulțimii N.

Ca și pentru limite de funcții, se poate da o definiție echivalentă a continuității folosind limbajul vecinătăților:

Funcția $f(x)$, definită pe A, este continuă în punctul x_0 aparținînd mulțimii A, dacă pentru fiecare vecinătate U a lui $f(x_0)$, există o vecinătate V a lui x_0 (V depinzînd de U) astfel încît dacă x aparține mulțimii V inclusă în mulțimea A, atunci și $f(x)$ aparține mulțimii U.

Această definiție revine la formularea mai puțin precisă dar mai sugestivă: $f(x)$ este continuă în x_0 atunci cînd $f(x)$ este *oricît de aproape de $f(x_0)$* dacă x este *suficient de aproape de x_0*.

Luînd vecinătățile U de forma $(f(x_0) - \varepsilon;\ f(x_0) + \varepsilon)$, $\varepsilon > 0$ iar vecinătățile V de forma $(x_0 - \delta;\ x_0 + \delta)$, $\delta > 0$ (δ depinzînd de ε), se obține următoarea definiție echivalentă:

Funcția $f(x)$, definită pe A, este continuă în punctul x_0 aparținînd mulțimii A dacă pentru fiecare $\varepsilon > 0$ există $\delta(\varepsilon) > 0$, astfel încît dacă $|x - x_0| < \delta$ (x aparținînd mulțimii A), atunci: $|f(x) - f(x_0)| < \varepsilon$

E. RADU
profesor la Școala medie „M. Eminescu" București

NOTE DE LA O LECȚIE DE GRAMATICA

În clasa a IV-a a școlii elementare, predarea gramaticii urmărește să completeze, să desăvîrșească un sistem de cunoștințe elementare, un volum de deprinderi și reguli necesare copiilor spre a folosi conștient diversele forme ale limbii. Cu principalele părți de vorbire, de exemplu, elevii s-au întîlnit în clasa a III-a; reluarea lor în clasa a IV-a are scopul de a aprofunda și a consolida cunoștințele elevilor și, în același timp, de a lărgi sfera acestor cunoștințe într-atîta încît să se ajungă la un minim suficient pentru folosirea corectă a limbii.

Ținînd seama de acest scop al studierii gramaticii în clasa a IV-a, instrucțiunile pentru folosirea programei și manualelor la clasele I-IV în anul școlar curent prevăd înlăturarea predării unor cunoștințe care ar supraîncărca numai memoria elevilor, fără a-i ajuta însă în folosirea corectă a mijloacelor limbii. Printre aceste cunoștințe se numără, de exemplu, definițiile articolului hotărît și nehotărît.

Ignorînd această recomandare a instrucțiunilor, tov. Maria Creangă, învățătoare la clasa a IV-a a Școlii de 7 ani din comuna N. Bălcescu, raionul Medgidia, a predat elevilor săi și le-a cerut să învețe definițiile articolului. Rezultatele au arătat însă că elevii n-au reușit nici să înțeleagă și să reproducă corect aceste definiții, nici să le aplice în exerciții. Astfel, un elev a definit greșit articolul nehotărît. Greșeala a rămas necorectată. Mai departe, două substantive la plural, în cazul genitiv, articulate cu articol hotărît, au fost calificate de elevi ca nearticulate, deoarece ei puteau să recunoască articolul numai pe lîngă substantivele în nominativ. Astfel, în loc să urmărească, prin exerciții, recunoașterea articolului în toate cazurile, învățătoarea le-a cerut elevilor să învețe o definiție prea abstractă pentru ei și pe care n-au putut s-o folosească în practică, contribuind în acest caz la supraîncărcarea elevilor.

În general tovarășa Creangă ar trebui să acorde mai multă atenție exercițiilor practice de gramatică. De exemplu, cu prilejul recapitulării substantivului, elevii au știut să dea definiția acestuia, specificînd că el arată nume de ființe, de lucruri, de fenomene ale naturii, de acțiuni și stări sufletești, dar în exercițiile aplicative au dovedit că se descurcă bine numai cu substantivele nume de obiecte concrete. De altfel, însăși definiția din manual ni se pare a nu fi întrutotul indicată, deoarece nu ține suficient seama de puterea de înțelegere a elevilor clasei a IV-a.

★

Mai just a organizat tovarășa Creangă predarea adjectivului. legătură cu adjectivul însușite de elevi în clasa anterioară (definiție, număr, gen, acordul cu substantivul), repetindu-le, învățătoarea i-a ajutat să și le împrospăteze, să și le lărgească. La întrebarea ei, destui elevi și-au amintit ce este un adjectiv. Împreună au stabilit apoi definiția completă a adjectivului, pe care au repetat-o alți cîțiva elevi. S-a vădit astfel faptul că, atunci cînd cunoștințele de gramatică sînt la un nivel accesibil vîrstei lor, și le sînt predate sistematic, elevii tovarășei Creangă și le însușesc temeinic.

Trecîndu-se la exemple, mai fiecare copil întrebat a putut formula scurte propoziții ce cuprindeau diverse adjective. De asemenea ei au putut să identifice adjectivele ce le-au fost prezentate într-o serie de alte exemple și să numească proprietatea pe care o exprimă fiecare din ele. Mărimea, forma, culoarea, gustul au fost lesne identificate în înțelesul adjectivelor.

Tovarășa învățătoare a corectat pe loc cele mai multe greșeli ale elevilor. Conducînd cu pricepere clasa prin întrebări, a reușit să generalizeze cunoștințele despre adjectiv și să asigure baza pentru înțelegerea și însușirea altor elemente ale adjectivului în lecțiile următoare.

Lecția, în general bună, a avut totuși și unele momente discutabile. Unul din ele l-a provocat definiția din carte. Aici se spune că adjectivul este „partea de vorbire care arată însușirea substantivului pe care îl însoțește". Definiția astfel formulată s-a dovedit necorespunzătoare pentru elevii din clasa a IV-a, întrucît ea a fost înțeleasă strict „ad litteram". De aceea au fost considerate adjective numai acelea care „însoțeau" neapărat, adică stăteau alături de un substantiv. Dar s-a întîmplat să se întîlnească într-un exemplu („Pînă mai ieri, totul era cenușiu"), un adjectiv care avea în propoziție rol de nume predicativ și era plasat în alt loc decît lîngă substantiv. Elevii au rămas foarte nedumeriți: după sens și-au dat seama că „cenușiu" este adjectiv, dar aplicînd regula cu strictețe au ajuns la concluzia falsă că nu poate fi adjectiv, deoarece nu stă alături de substantiv. Învățătoarea nu i-a lămurit nici ea.

Rar de tot, mai ales cînd se grăbeau, elevii tovarășei Creangă au luat drept adjectiv alte părți de vorbire. Pe lîngă aceasta, însă, au făcut destul de des greșeli de ortoepie, fără a fi corectați întotdeauna. De exemplu, învățătoarea i-a lăsat să spună regulat femenin în loc de feminin, propiu în loc de propriu. De asemenea, mulți dintre ei mai citesc încă cu greutate în special cînd e vorba de texte noi.

În încheierea lecției de gramatică despre adjectiv la clasa a IV-a, învățătoarea a căutat să-i facă pe elevi să înțeleagă bogăția limbii, capacitatea ei de a exprima cuprinzător și plastic ceea ce gîndim și vrem să comunicăm. Ea a atras atenția elevilor asupra bogăției limbii noastre și asupra posibilităților sporite de exprimare pe care o oferă adjectivele, îndemnîndu-i să le folosească în toate prilejurile, dar fără abuz.

Desfășurarea lecțiilor la care ne-am referit a arătat că învățătoarea reușește într-o măsură să-i facă pe elevi să înțeleagă chestiunile de gramatică elementară, să recunoască în texte formele gramaticale învățate și să încerce ei înșiși să le folosească. Tovarășa Creangă trebuie însă să țină seama de instrucțiunile ministerului în planificarea trimestrială, să-și sistematizeze cu mai multă atenție materia de predat, să cerceteze și să reflecteze dinainte asupra căilor (reguli, exemple) care să le înlesnească cel mai mult elevilor săi însușirea temeinică a elementelor principalelor părți de vorbire și a celorlalte chestiuni din gramatica și ortografia clasei a IV-a.

G. VARZARU

Prietenie între școlari

Pionierii și elevii Școlii elementare din comuna Beia, raionul Rupea, au primit vizita pionierilor și școlarilor din comuna Petecu, raionul Odorhei. Cu acest prilej pionierii din ambele școli au prezentat pe scena căminului cultural din comuna Beia un frumos program artistic, la care au participat și părinții elevilor. A fost vizionat apoi filmul „Pagini de vitejie".

Manifestarea aceasta a dat copiilor posibilitatea să se cunoască mai bine, să lege prietenii.

La secția mașini-unelte a Complexului „Grivița Roșie" elevii Școlii medii „Aurel Vlaicu" din București învață să lucreze la strung

DUPA PRIMA ETAPA DE MUNCA

Noii elevi ai şcolii noastre serale — elevii clasei a VIII-a — au încheiat de curînd bilanţul primei lor etape de studiu, bilanţul trimestrului I. Se pot mîndri cu multe rezultate bune — şi mîndria le este cu atît mai mare cu cît au avut de înfruntat şi destule greutăţi. Le-a trebuit un timp pentru a se acomoda din nou cu munca şcolară, pe care o întrerupseseră de un an, doi sau chiar mai mulţi, au trebuit să facă eforturi pentru a studia temeinic, lecţie cu lecţie, tot ce li s-a predat în şcoală. Roadele muncii lor, adunate oră de oră, s-au concretizat la sfîrşitul trimestrului în multe note bune.

Dacă facem o comparaţie între rezultatele obţinute în primul trimestru de clasa a VIII-a a şcolii noastre din anul trecut şi cea din anul acesta, vedem de îndată că s-a înregistrat un progres simţitor. Ca urmare a traducerii în viaţă a prevederilor Hotărîrii partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, multe din lipsurile anului trecut au fost înlăturate. De pildă, asigurarea frecvenţei regulate a elevilor n-a mai constituit pentru noi o greutate. Dacă la sfîrşitul trimestrului I al anului şcolar 1958-59 frecvenţa era asigurată numai în proporţie de 60 la sută, acum frecventează regulat cursurile 94 la sută din elevii înscrişi. Acest rezultat se datoreşte în mare măsură sprijinului pe care ni l-a acordat întreprinderea. Vizitele diriginţilor la locul de muncă al elevilor, ca şi vizitele unor membri ai comisiilor de selecţionare în şcoală au dus la stringerea legăturilor între pedagogi şi muncitori, la creşterea prestigiului şcolii.

Fără îndoială că frecvenţa regulată la cursuri a muncitorilor a contribuit, pe lîngă celelalte măsuri luate, la ridicarea nivelului lor de cunoştinţe, la însuşirea materiei predate. Faţă de primul trimestru al anului şcolar trecut, procentul elevilor promovaţi din clasa a VIII-a a crescut cu 23 la sută. Aceasta dovedeşte că şi elevii şi profesorii au depus un efort sporit în muncă.

Metodele şi procedeele folosite de profesori n-au fost o copie fidelă a celor aplicate în şcolile de zi. Ţinînd seama de specificul muncii noastre, de particularităţile fiecărui muncitor-elev, de calificarea acestora la locul de producţie, profesorii noştri şi-au ţinut astfel lecţiile încît să răspundă cerinţelor studiului în şcoala serală. Profesorii au pus un accent deosebit pe două verigi ale lecţiei — expunerea clară, sistematică a cunoştinţelor noi, cu folosirea largă a materialului didactic, a schemelor, experienţelor etc. şi verificarea modului în care elevii au înţeles materialul expus precum şi fixarea acestuia. In munca lor profesorii au ţinut seama de cunoştinţele anterioare ale elevilor, de deprinderile lor practice. Chiar în cadrul predării cunoştinţelor noi ei au apelat la elevi pentru a executa unele lucrări de laborator, experienţe, demonstraţii privitoare la funcţionarea unor instrumente şi aparate etc. Bunăoară, la lecţia de fizică „Despre măsurători şi importanţa lor", elevii au adus din uzină instrumente de măsură ca micrometre, şublere etc., le-au descris părţile componente, au demonstrat practic cum se execută diferite măsurători cu ele şi au arătat ce caracteristici pot avea piesele care se măsoară.

Rezultatele mulţumitoare se datoresc şi faptului că încă de la începutul anului şcoala s-a preocupat de înzestrarea laboratoarelor cu materialul necesar. Cu sprijinul uzinelor „Mao Ţze-dun", numai în cursul acestui trimestru şcoala a fost înzestrată cu materiale didactice în valoare de circa 10.000 lei. Printre aceste materiale putem enumera trusele pentru lucrările de laborator frontale, multe substanţe chimice, preparate microscopice, fotodiapozitive, planşe, mulaje etc. Folosirea acestor materiale a contribuit mult la adîncirea problemelor studiate la lecţii.

Astăzi, cînd o primă etapă de muncă este încheiată, profesorii şcolii noastre îşi dau şi mai bine seama de ceea ce trebuie să facă în etapa următoare. Mai sînt încă în clasa a VIII-a a şcolii noastre cîţiva elevi rămaşi în urmă la una sau două materii. Această situaţie se datoreşte în unele cazuri faptului că o parte din elevi au întrerupt de mai mult timp învăţătura, iar lacunele în bagajul lor de cunoştinţe n-au putut fi înlăturate pe deplin în timpul primului trimestru. Dar rămînerea în urmă la învăţătură a unora dintre elevi se mai datoreşte şi faptului că unii dintre profesori nu au reuşit întotdeauna să-şi desfăşoare astfel lecţiile încît cunoştinţele predate să fie însuşite de către toţi elevii, chiar în clasă, să fie pe deplin sistematizate şi fixate.

Se înţelege că atenţia colectivului nostru pedagogic se va îndrepta în mod deosebit în cursul trimestrului al doilea către ridicarea nivelului la învăţătură al celor rămaşi în urmă. In acest scop profesorii noştri vor acorda o atenţie mai mare pregătirii lecţiilor, respectării principiului accesibilităţii cunoştinţelor ce le transmit elevilor. De asemenea, vor acorda o grijă deosebită fixării cunoştinţelor predate. Cadrele noastre didactice vor căuta să cunoască mai bine trăsăturile individuale ale elevilor, specificul muncii lor în întreprindere, greutăţile lor, pentru a-i putea îndruma cu mai multă competenţă în activitatea lor din şcoală şi a înlătura toate cauzele rămînerii în urmă la învăţătură.

Unii profesori, îndeosebi cei de matematică, au mers pe linia unei exigenţe exagerate, cerînd elevilor, chiar la începutul anului şcolar, mai mult decît este normal să se ceară unor elevi din clasa a VIII-a. Au fost uneori şi cazuri contrare, de diminuare a cerinţelor faţă de elevi. Astfel, unii profesori au dat pentru răspunsuri mediocre note bune sau chiar foarte bune.

Înlăturînd aceste lipsuri, căutînd cele mai potrivite metode şi procedee de lucru cu toţi elevii şi mai ales cu cei care la sfîrşitul primului trimestru au obţinut rezultate mai slabe, ne vom strădui să ridicăm continuu nivelul de cunoştinţe al elevilor-muncitori. De asemenea, vom căuta să generalizăm în întreaga şcoală experienţa bună a profesorilor fruntaşi în ceea ce priveşte instruirea elevilor. In acelaşi timp, colectivul şcolii noastre va căuta ca în cadrul lecţiilor şi prin discuţii individuale cu elevii-muncitori să-i mobilizeze pe aceştia la îndeplinirea sarcinilor din planul de stat pe anul 1960 care le revin lor ca muncitori ai întreprinderii „Mao Ţze-dun". Profesorii noştri vor căuta să realizeze în cadrul lecţiilor, ori de cîte ori este posibil, legătura între cunoştinţele ce le transmit elevilor şi sarcinile ce revin din planul de stat pe 1960 uzinei în care lucrează aceştia.

Întregul colectiv didactic al şcolii va depune toate eforturile ca la încheierea anului şcolar elevii noştri să aibă rezultate bune şi foarte bune.

C. PRISECARU
directorul Şcolii medii serale de pe lîngă uzinele „Mao Ţze-dun" din Bucureşti

Profesoara de ştiinţe naturale Sonia Andrei, de la Şcoala medie „Gh. Barţiu" din Cluj, explică unui grup de elevi din clasa a VI-a tehnica confecţionării cuiburilor pentru păsări

CĂI DE ÎNSUŞIRE A DEPRINDERILOR PRACTICE

EXPLICAŢIA

Pentru a asigura însuşirea de către elevi a deprinderilor practice, profesorii-maiştri care conduc lucrările de atelier, ca şi profesorii de fizică, chimie, matematică etc. folosesc larg exerciţiile practice, observaţiile elevilor, demonstrarea principiilor de construcţie şi funcţionare a maşinilor-unelte şi a desfăşurării diferitelor procese tehnologice, excursiile elevilor, lucrările de laborator etc. In cadrul oricăreia din aceste căi însă profesorii recurg şi la explicaţie — una din metodele de predare cel mai frecvent folosite, al cărei rost, în cazul de faţă, este de a-i ajuta pe elevi să înţeleagă mai bine problemele teoretice şi practice referitoare la un proces tehnologic, la mînuirea corectă a unei unelte, a unei maşini etc. Astfel, explicaţia se include în toate căile de instruire practică a elevilor.

De exemplu, predînd la clasa a VI-a, în cadrul cursului de cunoştinţe elementare de producţie industrială, tema „Metale neferoase", vom folosi ca metodă de predare expunerea, demonstraţia, sau chiar conversaţia, însă pe parcursul desfăşurării lecţiei vor fi momente în care vom apela la explicaţie pentru a-i face pe elevi să înţeleagă o serie de cunoştinţe care altfel le-ar rămîne neclare. Bunăoară, pentru înţelegerea proprietăţilor fizice şi mecanice ale metalelor neferoase, chiar atunci cînd folosim demonstraţia, e necesar să le explicăm elevilor de ce se poate folosi cositorul pentru protejarea împotriva coroziunii obiectelor făcute din alte metale, în ce constă efectul otrăvitor al plumbului şi care sînt în industrie mijloacele de protecţie a muncitorilor care lucrează cu acest metal, ce importanţă prezintă în industria materialelor electrice faptul că cuprul este foarte bun conducător de căldură şi electricitate etc.

Explicaţia este frecvent folosită şi cu ocazia exerciţiilor practice ale elevilor în cadrul instructajului de mînuire a instrumentelor şi aparatelor de măsură, cu prilejul excursiilor în producţie etc. In toate aceste cazuri este important ca explicaţia să nu supraîncarce lecţia, să nu o fragmenteze, ci să se includă organic în ea, trezind interesul elevilor pentru cele explicate.

Adesea în cadrul lucrărilor practice de atelier metoda explicaţiei se îmbină cu metoda demonstraţiei. Este foarte important ca profesorul-maistru să ştie în orice moment să mute centrul de greutate de pe una pe cealaltă, în funcţie de cerinţele lecţiei, în aşa fel ca scopul acesteia să fie atins. Aşa, de pildă, în cadrul predării temei „Atelierul de electrotehnică" la clasa a VII-a, folosind metoda demonstraţiei îi vom familiariza pe elevi cu sculele, instrumentele şi aparatele utilizate pentru instalaţii electrice. In acelaşi timp însă vom folosi explicaţia pentru a-i face să înţeleagă caracteristicile sculelor, instrumentelor şi aparatelor folosite la realizarea unei instalaţii electrice şi pentru a-i ajuta să-şi însuşească regulile de lucru cu curentul electric, să ştie care din aceste reguli trebuie respectate atunci cînd se realizează o instalaţie electrică, fie ea cît de simplă. In cadrul acestei lecţii centrul de greutate va cădea deci, la început, pe demonstraţie, mutîndu-se apoi treptat pe explicaţie. Vom realiza şi mai deplin îmbinarea între aceste două metode dacă vom folosi şi în explicaţie material demonstrativ.

Atunci cînd folosim explicaţia pentru instruirea practică a elevilor ne adresăm fie întregii grupe de elevi, fie individual cîte unuia din ei. Şi într-un caz şi în celălalt explicaţia trebuie să aibă acelaşi conţinut, putînd să difere doar forma ei de desfăşurare. Cînd ne adresăm întregii grupe de elevi trebuie să ţinem seama de nivelul mediu de pregătire a acesteia, aşa încît explicaţiile pe care le dăm să fie înţelese de toţi membrii ei. Vom îmbina explicaţia cu conversaţia pentru a ne da seama, prin întrebările pe care le punem, dacă toţi elevii ne urmăresc. Atunci cînd le explicăm individual elevilor anumite cunoştinţe sau deprinderi practice de muncă desfăşurăm explicaţia la nivelul elevului respectiv, iar amănuntele cu care intervenim, legăturile ce le facem între cele explicate şi cele cunoscute anterior pot fi simplificate sau amplificate, după cum ne dăm seama dacă sîntem înţeleşi sau nu.

Dar explicaţia nu se foloseşte numai în cadrul acestor metode de predare, ci şi ca metodă independentă de instruire practică a elevilor. Astfel, pot fi predate prin folosirea cu precădere a explicaţiei teme ca prelucrarea metalelor prin laminare, trefilare, forjare, matriţare, presare etc. Este foarte bine însă ca explicaţia să se sprijine pe un cît mai bogat material demonstrativ. Bunăoară, în cadrul explicaţiilor la lecţiile din capitolul „Fonte şi oţeluri" putem folosi planşe în care să apară secţiunea longitudinală a furnalului, să se vadă cum sînt dispuse în furnal straturile diferitelor materiale din care se fabrică fonta (fier cocs, nisip şi calcar) etc.

Deseori se impune folosirea explicaţiei în cadrul lecţiilor practice la clasele VIII-XI, pentru a-i ajuta pe elevi să înţeleagă construcţia şi funcţionarea diferitelor tipuri de maşini-unelte şi maşini agricole, a automobilului, a tractorului, a maşinilor electrice etc. In acest caz explicaţia se desfăşoară de obicei pe baza prezentării şi mînuirii maşinilor respective. Este necesar ca în explicarea principiilor de funcţionare a mecanismelor acestor maşini profesorul-maistru să respecte cerinţele metodice ale desfăşurării lecţiei. De exemplu, explicînd elevilor din clasa a IX-a construcţia maşinii de frezat universală, va începe cu descrierea organelor principale ale acesteia, apoi se va opri asupra operaţiilor care se execută la maşina de frezat, asupra profilului cuţitelor ce se folosesc, a fixării acestora, a sculelor utilizate în procesul frezării, a tehnicii securităţii muncii în timpul lucrului la maşina de frezat. Lecţia se va încheia cu experimentarea funcţionării acestei maşini-unelte.

Folosirea explicaţiei ca metodă de instruire practică a elevilor dă rezultate bune dacă profesorul-maistru se pregăteşte temeinic pentru lecţie, dacă este bine documentat asupra tuturor amănuntelor pe care le va da în cadrul ei, dacă se exprimă clar şi corect însistînd asupra conţinutului fiecărei noţiuni tehnice, dacă respectă cu stricteţe principiul accesibilităţii.

D. FLOREA
profesor-maistru

Consfătuirea profesorilor de matematică

Intre 5 şi 8 ianuarie a.c. s-au desfăşurat în Capitală lucrările consfătuirii pe ţară organizată de filiala Bucureşti a Societăţii de ştiinţe matematice şi fizice din R. P. Romînă. Consfătuirea a avut ca temă „Predarea matematicii în strînsă legătură cu cerinţele practicii". In cadrul ei au avut loc dezbateri care vor contribui la mai buna pregătire a elevilor în vederea aplicării cunoştinţelor de matematică în practică, în producţie.

Participanţii la consfătuire au ascultat expunerea conf. univ. E. Rusu cu privire la strînsa legătură ce există între toate disciplinele matematicii şi problemele producţiei. Expunerea s-a oprit îndeosebi asupra scopului predării aritmeticii în învăţămîntul de 7 ani, arătînd că aceasta trebuie să-i înarmeze pe elevi cu cunoştinţe şi priceperi legate de aplicaţiile lor în practică şi să-i pregătească pentru înţelegerea algebrei. Conf. univ. E. Rusu a insistat asupra necesităţii ca elevii şcolilor de 7 ani să fie ajutaţi să conceapă noţiunea de număr în strînsă legătură cu mărimea ce o reprezintă, folosindu-se în acest scop metoda figurativă.

Conf. univ. O. Sacter a prezentat un referat intitulat „Exerciţiile şi problemele de matematică — instrumente utile în introducerea elementelor de politehnizare în şcoala medie". In referat au fost indicate o serie de categorii de exerciţii şi probleme foarte folositoare în instruirea practică a elevilor: probleme cu date numerice din economia ţării, a regiunii, raionului, exerciţii şi probleme care cer mînuirea unor aparate şi instrumente de măsură pentru stabilirea dimensiunilor, pentru calculul ariilor, volumelor etc.; exerciţii şi probleme în care se cere folosirea abacului, a riglei de calcul; culegerea unor date numerice din atelierul şcolii, din mediul înconjurător şi elaborarea de probleme bazate pe aceste date etc.

Conf. univ. N. Mihăilă, directorul Institutului pedagogic din Bucureşti, a prezentat un referat cu privire la rolul matematicii în economie. Prof. Gh. Călugăriţa s-a ocupat în referatul său de realizarea lucrărilor practice de matematică pe teren. Au fost prezentate, de asemenea, referate privind legătura dintre matematică şi mecanica aplicată, electrotehnică etc.

Multe din referatele prezentate au fost urmate de discuţii prin care participanţii la consfătuire au contribuit la adîncirea problemelor dezbătute. Un mare interes în rîndul profesorilor prezenţi la consfătuire l-au stîrnit demonstraţiile experimentale efectuate în atelierele şcolii „Galvani Tei".

Lucrările consfătuirii au ajutat la răspîndirea mai largă în rîndurile profesorilor de matematică a metodelor şi procedeelor prin care se realizează legătura între cunoştinţele transmise elevilor şi aplicaţiile practice ale acestora.

F. D.

Bilanț rodnic

Zilele de bilanț ale primului trimestru din acest an școlar au avut pentru învățămîntul profesional și tehnic o semnificație dublă. Ele au constituit nu numai un prilej de a analiza o etapă a activității școlare, ci și un prilej de a trece în revistă contribuția ucenicilor și elevilor la realizarea produselor prevăzute în planul de stat pe anul 1959, de a lua hotărîri menite să-i mobilizeze în înfăptuirea prevederilor cuprinse în Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej privind proiectul planului de stat pe anul 1960.

Publicăm în această pagină cuvîntul unor conducători de mari unități școlare profesionale și tehnice, care reflectă cîteva din succesele obținute pînă acum și din proiectele pentru trimestrele următoare.

ABSOLVENȚI CU O ÎNALTĂ CALIFICARE

În anul trecut, la grupul nostru școlar s-a realizat o mai strînsă corelație între învățămîntul teoretic și cel practic. Cadrele didactice au colaborat îndeaproape cu specialiștii din diferite sectoare ale uzinei, solicitînd ajutorul acestora în vederea familiarizării ucenicilor și elevilor cu tehnica nouă și cu metodele înaintate de muncă. Muncitorii din uzină sprijină efectiv acțiunea de ridicare a nivelului tehnic al ucenicilor și elevilor, punîndu-le la dispoziție utilajele și ajutîndu-i cu sfaturi și îndrumări prețioase.

Un sprijin important în munca noastră l-a constituit dezbaterea Hotărîrilor Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. de către organizațiile de tineret de la grupul școlar. Mobilizîndu-i pe utemiști, pe toți ucenicii și elevii, hotărîrile Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M au determinat în rîndurile lor un puternic elan pentru ridicarea calificării.

Ucenicii din anul III, din sectoarele forjă și turnătorie s-au arătat cei mai avîntați în muncă. Rezultate bune au obținut și ucenicii care lucrează la mașinile-unelte din sectorul sculărie. Aceștia au adus o contribuție substanțială la îndeplinirea și depășirea planului de producție ale întreprinderii pe anul 1959.

Colectivul didactic al grupului nostru școlar a analizat amănunțit Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959. Documentele Plenarei i-au însuflețit pe profesori și maiștri-instructori, care au făcut propuneri pentru a aplica în mod creator sarcinile cu privire la o mai bună folosire de către ucenici și elevi a utilajului uzinei. Propunerile urmăresc a da absolvenți cu o înaltă calificare profesională care să contribuie, încă din perioada școlarizării, la realizarea obiectivelor planului pe 1960 al uzinei noastre.

ILIE SIMICI
directorul Grupului școlar de pe lîngă Uzinele „23 August" din București

REZULTATE ȘI PLANURI DE VIITOR

Creșterea continuă a nivelului calificării profesionale a ucenicilor școlii noastre a determinat, în anul care a trecut, o ridicare simțitoare a contribuției lor la realizarea planului de producție al întreprinderii. La liniile de fabricație cu flux tehnologic, în cadrul cărora funcționează mașini automate și semiautomate, s-au evidențiat în mod special ucenicii anului III mașini-unelte, care execută principalele repere ale autocamioanelor „Steagul Roșu". Ei au depus zeci și zeci de mii de ore muncă, concretizate în mii de piese din cele mai importante. Un aport la fel de însemnat l-au adus brigăzile de ucenici de la sectoarele „calde" — turnătorie, forjă, tratamente termice — ca și cei de la sectorul mecanicului șef. Conducerea uzinelor „Steagul Roșu" a apreciat pozitiv, în repetate rînduri, contribuția ucenicilor la realizarea planului de producție.

Multe succese au obținut și elevii Școlii tehnice de muncitori cu înalta calificare. Cunoștințele lor în domeniul matematicii și fizicii, care le-au permis studierea la un nivel științific mai ridicat a proceselor tehnologice, au determinat solicitarea deosebită a acestor elevi de către sectoarele de întreținere, scule și calibre, unde se execută unicate și prototipuri de înaltă precizie.

Cu un bilanț deosebit de pozitiv se prezintă elevii Școlii tehnice de maiștri. În timpul practicii în producție ei au dovedit că știu să aplice în mod creator cele studiate în școală. Astfel, din numărul mare de elevi-maiștri care au aplicat în întreprinderi tehnica nouă menționăm pe Ioan Medeșan, din anul II, care a modificat sistemul de ungere a lagărelor de la presele cu excentric, înlăturînd griparea și distrugerea axelor principale. La rîndul lui, elevul Ovidiu Veghes din anul III a prezentat în timpul practicii trei inovații valoroase la uzinele „Metrom", pentru care a fost recompensat.

În lumina ultimelor hotărîri ale partidului și guvernului ne revin sarcini importante privind pregătirea la un nivel și mai înalt a viitoarelor cadre de muncitori și tehnicieni, privind întărirea contribuției lor la realizarea sarcinilor de producție. Ținînd seama de aceste sarcini va trebui să aplicăm cu mai multă strictețe și exigență graficul de rotație, în special pentru ucenicii din anul II, care lucrează la liniile de fabricație, în așa fel încît ei să devină stăpîni pe ansamblul operațiilor și proceselor de lucru care se execută pe întreaga linie de fabricație, de la primele prelucrări ale semifabricatelor pînă la operațiile de ansamblu și montaj.

De asemenea, vom îmbunătăți forma de practică în producție a elevilor-maiștri, concentrînd-o, pe o anumită perioadă, chiar în întreprinderea în care urmează să fie repartizați elevii-maiștri după absolvire.

În cursul anului 1960 vom acorda o și mai mare însemnătate popularizării în rîndurile ucenicilor și elevilor a tehnicii noi, a problemelor de automatizare și de mecanizare a proceselor de producție. Pentru aceasta am creat la direcțiile de studii ale unităților cuprinse în grupul școlar cartoteci care cuprind ultimele realizări tehnice din sectorul nostru de producție. Vom pune un accent special pe folosirea acestora la fiecare lecție, în așa fel încît elevii și ucenicii să afle despre fiecare metodă de muncă, de fiecare procedeu tehnic, paralel cu experimentarea acestora în uzină.

Prof. PETRE PUNI
directorul Grupului școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin

O ȘCOALĂ — FABRICĂ

Centrul nostru școlar este organizat de mai mulți ani pe principiul școală-fabrică. În anul 1959, atelierele de producție ale școlii, dotate cu întreg utilajul necesar, au avut un plan important de producție, în care au fost cuprinse, ca principale sortimente, strunguri și motoare electrice.

Întregul proces tehnologic de fabricare a acestor lucrări de înaltă tehnicitate — de la turnarea pieselor pînă la asamblarea și încercarea pe bancurile de probă — se efectuează în atelierele școlii de către elevi, sub îndrumarea maiștrilor și muncitorilor instructori.

Dîndu-se viață prevederilor planului de producție din acest an, plan care a fost realizat la principalele sortimente pînă la începutul lunii decembrie, s-au fabricat zeci de strunguri, sute de motoare electrice și mii de alte produse.

Avîntul întrecerii socialiste între elevi, preocuparea continuă a întregului colectiv al școlii pentru ridicarea productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost, pentru realizarea de economii ne-au adus importante beneficii peste plan, ceea ce ne-a permis să investim 680.000 de lei în noi suprafețe și instalații de producție. Acestea vor contribui ca școala-fabrică să devină mai puternică, să producă sortimente mai multe și de tehnicitate mai înaltă și să se poată mîndri, în același timp, cu cea mai valoroasă producție pe care o dă patriei — muncitori cu calificarea cea mai înaltă.

EUGEN KISS
directorul Centrului școlar din Tg. Mureș al Ministerului Industriei Bunurilor de Consum

CADRE PENTRU AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Acum, după ce am încheiat prima etapă a muncii didactice — trimestrul I — ne putem mîndri cu multe rezultate bune.

Aparatura modernă de care dispun laboratoarele centrului nostru școlar i-a ajutat în mare măsură pe ucenici și elevi să-și însușească și să aprofundeze cunoștințele căpătate la cursurile teoretice. Ei au efectuat numeroase lucrări practice atît la ferma școlii, cît și la diferite gospodării agricole. În timpul efectuării practicii, ucenicii și elevii au trecut succesiv prin toate fazele unui proces de muncă. Astfel, ucenicii de la Școala profesională agricolă au participat la toate lucrările de însămînțări și recoltare specifice culturilor din ferma didactică — însămînțatul mecanic de porumb și cartofi, executarea lucrărilor de întreținere a culturilor, prășitul manual și mecanic, lucrări în grădina de zarzavat etc.

Elevii Școlii profesionale zootehnice au participat, la rîndul lor, la toate muncile specifice sectorului în care se pregătesc, executînd lucrări de îngrijire, întreținere, alimentare, și exploatare a animalelor. În timpul lucrărilor practice ucenicii zootehniști au fost familiarizați cu munca de întreținere a grajdurilor, cu furajarea vacilor de lapte și a animalelor tinere, cu tehnica mulsului și determinarea procentului de grăsimi din lapte, cu organizarea evidenței zootehnice a tuturor speciilor de animale din gospodărie. Viitorii maiștri zootehniști au efectuat în cadrul fermei didactice și la gospodăriile agricole de stat din Gearmata și Satulung numeroase lucrări de recoltare, transport și depozitare a furajelor.

Organizînd desfășurarea activității didactice pe viitoarele trimestre în lumina noilor sarcini pe anul 1960, așa cum reies ele din Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, profesorii și maiștri-instructori de la centrul nostru școlar vor da o mare atenție instruirii ucenicilor și elevilor asupra cultivării și folosirii porumbului pentru siloz, înarmării lor cu cele mai înaintate metode agrotehnice, așa încît absolvenții noștri să poată contribui din plin la înflorirea agriculturii socialiste a patriei.

MIHAI ATODIROAIEI
directorul Centrului școlar agricol din Șimleul-Silvaniei regiunea Oradea

Elevii anului II al Școlii tehnice de electricitate de la Grupul școlar „Iosif Rangheț" din Capitală montează liniile de alimentare la maketa unui cîmp petrolifer

Muncitori și maiștri-viticoli bine pregătiți

Baza materială bogată de care dispune Stațiunea experimentală viticolă din Miniș permite ucenicilor și elevilor de la Centrul școlar agricol din localitate să capete o pregătire multilaterală. Materiile de specialitate sînt predate de profesori-ingineri, cercetători ai Stațiunii experimentale, care aduc regulat la cunoștința elevilor noile succese obținute în domeniul viticulturii.

Aparatura modernă de care dispun laboratoarele centrului școlar și ale stațiunii a ajutat în mare măsură pe ucenici și elevi să-și însușească și să aprofundeze cunoștințele căpătate la cursurile teoretice. Astfel, în laboratorul de agrotehnică și agrochimie ucenicii și elevii-maiștri au efectuat în primul trimestru al acestui an școlar lucrări privind structura și textura solului, capacitatea de reținere a apei în sol, analize chimice ale solului (dozarea fosforului, azotului, carbonaților) etc.

În cadrul activității cercurilor tehnice ucenicii au efectuat numeroase lucrări de cercetare, legate direct de necesitățile producției. De pildă, ucenicii din anul III au plantat 0,5 hectare de vie pe care execută lucrări experimentale. Alți ucenici au executat, alături de elevii-maiștri, analiza strugurilor, polenizări, conservarea strugurilor în formol etc.

Rezultatele acestei bogate activități se oglindesc în situația la învățătură a ucenicilor și elevilor la încheierea primului trimestru al anului școlar. Majoritatea au obținut la disciplinele teoretice și practice medii dintre cele mai mari.

O EXPERIENȚĂ VALOROASĂ

Șantierul—școală

În dorința de a asigura o pregătire cît mai temeinică viitorilor muncitori din construcții, colectivul de conducere și maiștrii-instructori dela Școala profesională de construcții din Timișoara, sprijiniți de Trustul regional de construcții, au luat inițiativa de a aplica o nouă metodă de instruire practică a ucenicilor din anul I. Încă de la începutul anului școlar, clasele de zidari și dulgheri au fost repartizate pentru instruire practică direct pe șantier. Trustul regional de construcții a repartizat școlii șantierul unui bloc, unde s-au organizat echipe de ucenici sub conducerea maiștrilor-instructori. Aceste echipe execută toate lucrările de pe șantier.

Lucrînd pe șantierul lor propriu, care de fapt este un șantier-școală, ucenicii au reușit să cunoască bine elementele componente ale unei clădiri, principalele materiale cu care se lucrează în construcții — piatra naturală, diferite materiale ceramice, prefabricate, materiale lemnoase etc. — precum și uneltele folosite. Totodată, ei și-au dat seama de legătura ce există între lucrările de zidărie și lucrările efectuate de dulgheri, fierari, betonieri etc.

Eficacitatea acestei metode de instruire practică s-a vădit curînd. După trei luni de zile, toate lucrările de excavare, de executare a fundațiilor din beton și beton armat au fost efectuate de ucenici în cele mai bune condițiuni. De asemenea, ei au executat lucrări de izolare hidrofugă pe orizontal și au început să efectueze lucrări de zidărie.

Ucenicii anului I dau acum un randament mult mai mare decît cel dat de ucenicii din anul trecut, care, lucrînd într-un atelier — școală improvizat, au avut la dispoziție un număr limitat de materiale și au putut efectua numai lucrări de dimensiuni mici și puțin variate. Bunăoară, în atelierul-școală nu se puteau executa tencuieli simple de tavan, betoane, lucrări de izolare termică a planșeelor și pereților etc. — lucrări care pe șantier se pot efectua pe deplin.

Pentru a da ucenicilor care lucrează pe șantierul-școală o pregătire complexă, maiștrii-instructori organizează lecții demonstrative și asupra operațiilor care nu se întîlnesc pe șantier în anumite sezoane.

Marele avantaj al șantierului-școală constă și în faptul că ucenicii văd cu ochii lor rezultatele muncii desfășurate — construcția.

Inițiativa colectivului didactic al Școlii profesionale de construcții din Timișoara merită să fie studiată și aplicată în mod creator și de alte școli profesionale din țară.

DUMITRU COJOCARU

ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI

EXPERIMENTARI PE CÎMPURILE DIDACTICE

În anul 1959 au fost introduse în agricultura țării noastre noi soiuri de plante agricole: grîul de toamnă — soiul nr 301, Cluj 650 și Odesa 16, floarea-soarelui — soiuri VNIIMK 8931 și VNIIMK 6540, orz de toamnă — soiul Cenad 341, precum și un număr de 21 hibrizi dubli de porumb. Contribuția acestor soiuri la creșterea producției agricole este apreciabilă.

Un aport important la introducerea acestor soiuri l-au dat profesorii și elevii de la 17 unități școlare agricole, care au efectuat lucrări experimentale pe cîmpurile didactice. Comisia de stat pentru încercarea soiurilor din Ministerul Agriculturii a apreciat ca deosebit de pozitivă activitatea desfășurată în această privință de cadrele didactice și elevii de la centrele școlare din Roman, Tecuci, Rîmnicu-Sărat, Sibiu, Tg. Mureș, Tg. Secuiesc și Lugoj.

Continuînd și în noul an activitatea lor științifică de experimentare a diferitelor soiuri de plante, potrivite fiecărei regiuni, profesorii și elevii din unitățile școlare agricole își aduc contribuția la continua înflorire a agriculturii noastre socialiste.

EDUCAȚI ÎN SPIRITUL ECONOMIEI

Atelierele Școlii profesionale de pe lîngă uzina „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin au adus o contribuție însemnată la realizarea înainte de termen a planului de producție pe anul 1959 al uzinei. În atelierele-școală ucenicii au executat numeroase mașini de găurit, precum și sute de scule și piese pentru trusele tractoarelor. Executarea acestor comenzi a fost un bun prilej pentru a educa pe ucenici în spiritul luptei pentru economii. Astfel ucenicii au lucrat numeroase piese din deșeuri strînse de ei din uzină. De pildă, un lot de axe s-a executat din capete de bare strînse de la secția automate din uzină și care altfel ar fi mers la retopire.

Scrisori din raionul Sebeș

Sfatul unității

Sfatul unității de pionieri din școala noastră participă activ la munca de educare, îndrumare și ajutorare a organizației de pionieri. Sfatul, condus de directorul școlii, este format din cei mai buni învățători și profesori, muncitori fruntași în producție, activiști pe tărîm obștesc și părinți ai elevilor.

Încă de la constituirea sa sfatul unității a desfășurat o intensă activitate de sprijinire a acțiunilor inițiate de organizația de pionieri. Pentru o mai judicioasă organizare a muncii lor, membrii sfatului s-au împărțit pe colective. Unul din colectivele sfatului unității de pionieri se ocupă îndeaproape de activitățile și manifestările menite să contribuie la educarea patriotică și internaționalistă a elevilor. Cu sprijinul său s-au organizat numeroase adunări tematice și conferințe despre patria noastră bogată și înfloritoare, despre Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul poporului romîn în lupta pentru construirea socialismului, despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie etc.

Un alt colectiv al sfatului se ocupă de activitatea cercului „micilor naturaliști", de organizarea excursiilor și vizitelor în gospodăriile agricole colective și de stat. În sfîrșit, un alt colectiv al sfatului sprijină activitatea culturală și artistică a pionierilor.

Membrii sfatului unității de pionieri, și în special pedagogii care fac parte din sfat, se preocupă îndeaproape și de colaborarea tot mai strînsă cu familia, căutînd să atragă cît mai mulți părinți în munca de educație comunistă a elevilor. De curînd, sfatul unității și instructorii de pionieri s-au întîlnit cu membrii comitetului de părinți și au discutat împreună pe marginea temei „Sarcinile familiei în educarea comunistă a pionierilor și școlarilor". De asemenea, în cursul vacanței de iarnă sfatul unității, în colaborare cu comitetul de părinți, a dat un sprijin prețios pentru organizarea unor activități variate și interesante.

VASILE COTIRLEA
directorul Școlii elementare de 7 ani din comuna Dostat.

Distincții pionierești

Dorința fierbinte a tuturor pionierilor de a obține distincțiile pionierești este pentru ei un puternic imbold în muncă. Cîtă bucurie se putea citi pe fața tuturor pionierilor din școala noastră în momentul în care le-am făcut cunoscute instrucțiunile cu privire la acordarea distincțiilor pionierești, cîtă hotărîre de a îndeplini condițiile pentru obținerea steluțelor roșii distinctive!

Acordarea distincțiilor pionierești îi preocupă îndeaproape și pe învățătorii și profesorii din școală. În consiliul pedagogic și în ședințele diriginților, cadrele didactice și-au exprimat dorința de a participa activ la organizarea diferitelor acțiuni necesare obținerii de către pionieri a distincțiilor.

Toate cadrele didactice au luat parte, alături de pionieri, la munca patriotică în cadrul gospodăriei agricole colective, la strîngerea fierului vechi și a maculaturii etc.

Profesoara de muzică, știind că una din condițiile obținerii distincției este ca pionierii să știe cel puțin trei cîntece despre patrie, partid și pionieri, a început să-i învețe cele mai frumoase cîntece: „Peste plaiurile țării", „Ți-i șesul, țară, ca o comoară", „Am cravata mea" și altele. Învățătorii, profesorii de limba romînă și diriginții au recomandat pionierilor să învețe poezii al căror conținut vorbește despre patria noastră, despre Partidul Muncitoresc Romîn, despre viața fericită a pionierilor din Republica Populară Romînă. O deosebită atenție dă profesorul de educație fizică pregătirii fizice a elevilor în vederea îndeplinirii normelor sportive la alergări, aruncări la țintă cu mingea de oină etc., necesare obținerii distincțiilor pionierești.

În curînd, cînd pe piepturile multor pionieri vor străluci steluțele roșii, întregul colectiv al școlii va socoti aceasta o răsplată a muncii intense pe care o desfășoară în prezent.

TIBERIA STINEA
instructoare superioară de pionieri la Școala de 7 ani din comuna Pianul de Sus.

Atitudinea pedagogului în relațiile cu părinții

Colaborarea dintre școală și familie este imperios cerută de sarcinile instruirii și educării elevilor. Se știe că părinții au adesea nevoie de sfatul pedagogului, de ajutorul lui. La rîndul ei, școala primește un mare sprijin din partea părinților în buna rezolvare a problemelor ei materiale și educative.

Realitatea ne dovedește că, în general, pedagogii știu să se comporte față de părinți, că ei manifestă o deosebită grijă pentru atragerea acestora în jurul școlii, făcînd din ei colaboratori activi în munca comună de educare comunistă a copiilor.

S-ar părea totuși că unele cadre didactice n-au înțeles încă suficient sensul adevărat al relațiilor de colaborare cu părinții. Că este așa o dovedește un fapt petrecut recent la Școala medie nr. 7 „I. L. Caragiale" din Capitală.

În sala de festivități a școlii se adunaseră în ședință membrii comitetelor de părinți pe clase. S-a citit raportul de activitate al comitetului pe școală. În lumina celor spuse în raport s-au pornit discuții. Fiecare părinte, în măsura priceperii și a experienței sale, a vorbit despre munca din școală, a făcut aprecieri, propuneri. Toți au vădit dorința de a sprijini școala, de a-și da aportul la îmbunătățirea instruirii și educării propriilor lor copii.

În același spirit a vorbit și tov. C.A., părintele a doi elevi din școală, președintele unuia din comitetele de părinți pe clase. El a spus multe lucruri interesante și drepte, a scos la iveală și unele lipsuri. A adus școlii și reproșuri neîntemeiate, datorită lipsei sale de informare asupra situației reale sau a nepriceperii lui în unele probleme pedagogice. Dar toate au izvorît din dragostea lui pentru instituția în care sînt educați și instruiți fiii lui.

Părintele a întrebat de ce nu se folosește aparatul de proiecție de care dispune școala, de ce nu este pusă în funcțiune și nu se utilizează în scopuri educative stația de amplificare, de ce nu s-a înființat sfatul pionierilor, și-a arătat nemulțumirea că elevii școlii nu se remarcă prin rezultate deosebite la învățătură, că printre premiații diferitelor concursuri școlare nu se găsesc și elevi de ai școlii. El a considerat formală și unilaterală activitatea unor comitete de părinți pe clase care-și limitează atribuțiile la rezolvarea treburilor administrative — distribuirea de bilete pentru spectacole, serviciul la bufet etc. Vorbind despre unele deficiențe legate de organizarea acțiunilor din școală, s-a referit și la o adunare cu pionierii care a avut loc recent și la care 600 de copii au fost puși în situația să-i aștepte mai mult de o jumătate de oră pe cei ce i-au convocat. În acest timp, în sala unde se aflau a domnit un haos de nedescris.

Se pare că „amestecul" părintelui în aceste probleme n-a fost privit cu prea multă simpatie. În timp ce el vorbea, tov. C. Popeea, directoarea școlii, îl privea neguros. Expresia feței ei trăda indignarea pentru „îndrăzneala" părintelui de a critica școala.

În mod normal, toate chestiunile abordate de părinte trebuiau lămurite în spirit tovărășesc. De lămurit, să fim drepți, au fost lămurite. Dar să vedem cum a înțeles tov. C. Popeea să răspundă criticilor aduse.

— Asemenea lucruri — a spus ea — nu se discută în ședință... S-a constituit sfatul unității de pionieri, dar n-am socotit obligatoriu să vă dau raportul.. Nu-i adevărat că n-avem rezultate bune la învățătură. Acum cîțiva ani, mai mulți elevi au fost premiați la concursuri — dar probabil că trebuia să vă dau în mod special și acest raport... Și, în definitiv, după noua împărțire a circumscripțiilor școlare fiii dumneavoastră nu mai aparțin școlii noastre. De ce i-ați înscris la noi?

Își continuă apoi cuvîntul, dînd alte explicații părinților. Și reveni din nou, cu același ton aspru, către tovarășul C.A.:

— De ce v-ați dat copiii la o școală „codașă"?

Cu siguranță că a adăugat în sinea ei: „Ce bine ar fi dacă i-ați muta în altă parte..."

Din ședința cu părinții de la Școala medie „I. L. Caragiale" a reieșit orgoliul directoarei, ostilitatea ei față de critică. Pe semne, tovarășa C. Popeea a ținut cu tot dinadinsul să apere prestigiul școlii. Dar trebuia să se gîndească mai bine la mijloacele ne care le folosește în acest scop. Prestigiul școlii nu se impune printr-o atitudine de îngîmfare, ci se cîștigă pe baza unor fapte reale.

Atitudinea, tactul pedagogului este un lucru hotărîtor nu numai în activitatea cu elevii, ci și în relațiile cu părinții. Adevăratul pedagog știe să-i atragă pe părinți, să primească criticile lor, să-i sfătuiască, atunci cînd este nevoie, cu răbdare și cu bunăvoință. Numai procedînd așa relațiile de colaborare dintre pedagogi și părinți vor avea sorți de izbîndă, vor duce la succesul acțiunii lor comune.

M. ILIEȘ

Cultură fizică și sport

Conținutul normelor de control la educația fizică

Pentru determinarea nivelului de pregătire fizică generală a elevilor profesorul de educație fizică are la îndemînă, în afara indicilor medicali, normele de control. Acestea au rolul să dea profesorului o imagine clară a nivelului de pregătire a elevilor și totodată constituie pentru aceștia un stimulent în vederea unei cît mai bune pregătiri fizice.

Se constată însă că în prezent normele de control vizează mai mult verificarea unor performanțe sportive și mai puțin verificarea directă a calităților fizice de bază sau a deprinderilor cu caracter aplicativ ale elevilor. Iată cîteva exemple de asemenea norme de control: 80 m. plat în 12", săritura în lungime — 3,75 m, împingerea greutății — 8 m, rostogolire înainte, cumpăna, săritura peste capră, pasarea mingii de volei, aruncarea mingii la coș, serviciul de jos, exercițiile 3 și 5 G.M.A. etc. Nu poate fi negat faptul că trecerea acestor norme de către elevi constituie un criteriu de apreciere a performanțelor obținute de ei, dar verificarea pe care o permit este unilaterală. Se întîlnesc foarte mulți elevi care pot sări 3,75 m în lungime, pot alerga 80 m în 12" sau pot pasa corect mingea de volei, dar care nu au, în același timp, o bună pregătire fizică generală.

Pentru ca normele de control să poată constitui indici de verificare obiectivă, reală a pregătirii fizice generale, ele trebuie să privească îndeosebi aspectele principale ale acesteia, și anume: deprinderile motrice elementare și cele cu caracter utilitar, calitățile fizice de bază, inițiativa elevilor de a acționa, pe baza pregătirii lor generale, în situații variate și de moment. Dacă se va asigura normelor de control o astfel de orientare atunci și conținutul lecțiilor se va îmbunătăți, va deveni mai variat, mai atractiv și va solicita un efort mai susținut din partea elevilor.

Pentru a corespunde acestui obiectiv, conținutul normelor de control s-ar putea stabili în felul următor:

Pentru gimnastică, profesorul va avea în vedere doar elementele obligatorii pe care trebuie să le conțină un exercițiu ce urmează a fi executat de elevi. În felul acesta se exclude tendința de a se executa izolat unele procedee tehnice (cumpănă, rostogoliri, stînd pe cap etc.) De asemenea, se pot prevedea ca norme de control exerciții la aparate pentru verificarea calităților fizice (flotări la paralele, trageri în brațe la inele sau la bară fixă, exerciții de abdomen la scara fixă etc.), precum și sărituri peste aparate. Se mai poate prevedea ca normă de control o cursă pe parcursul căreia elevii vor avea de îndeplinit o serie de teme executate în timpul trimestrului (treceri de obstacole, echilibru, sărituri, transport de greutăți, diferite mișcări la aparate etc.). Cursa poate fi cunoscută de elevi dinainte numai sub aspectul obstacolelor, al situațiilor, nu însă și sub aspectul succesiunii acestora.

La jocuri, deși acestea ocupă un volum mare din activitatea de educație fizică, în multe cazuri nu se prevăd în prezent norme de control, iar acolo unde se prevăd nu țin suficient seama de particularitățile jocului respectiv. Procedeul tehnic însușit și executat izolat, rupt de complexitatea jocului, nu are însă nici o valoare. De aceea se recomandă ca procedeele tehnice, dintre care multe constituie exerciții bune pentru dezvoltarea îndemînării, forței etc., să fie executate sub forma unui complex care să se apropie de regulile jocului respectiv. De exemplu o alergare normală, o oprire care să coincidă cu primirea mingii de baschet, efectuarea unei schimbări de direcție, pasarea mingii, alergare, din nou prinderea mingii și aruncare la coș.

Ținînd seama de scopul principal al lecțiilor de educație fizică — de a asigura pregătirea fizică generală a elevilor — conținutul normelor de control trebuie să fie orientat către același scop. Normele, cu excepția celor de la atletism, trebuie să verifice mai puțin performanțele sportive și mai mult capacitatea de mișcare a elevilor.

Prof. ALEXANDRU MOGOȘ
inspector general în M.I.C.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

Institutul politehnic din Timișoara anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

FACULTATEA DE CONSTRUCȚII

Catedra de mecanică teoretică — preparator principal, poz. nr. 8 din statul de funcțiuni.

Catedra de clădiri civile, industriale și agricole — asistent, poz. nr. 8 din statul de funcțiuni, la disciplina clădiri civile, industriale și agricole; proiect.

Catedra de construcții metalice — asistent, poz. nr. 10, la disciplina geotehnică și fundații.

Catedra de hidrotehnică — preparator, poz. nr. 13 din statul de funcțiuni; preparator, poz. nr. 14 din statul de funcțiuni.

Catedra de practică — asistent, poz. nr. 2 cu atribuțiuni de conducere și îndrumare a practicii pregătitoare de producție.

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

Catedra de matematici — preparator, poz. nr. 15 din statul de fncțiuni; asistent, poz. nr. 16 din statul de funcțiuni, la disciplina geometrie analitică—analiză matematică.

Catedra de mașini electrice — preparator principal, poz. nr. 9 din statul de funcțiuni.

Catedra de electrificări — șef de laborator, poz. nr. 9 din statul de funcțiuni; preparator principal, poz. nr. 11 din statul de funcțiuni.

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

Catedra de industrii anorganice — șef de laborator, poz. nr. 24 din statul de funcțiuni; șef de laborator, poz. nr. 25 din statul de funcțiuni.

Catedra de chimie și industrii organice — preparator principal, poz. nr. 8 din statul de funcțiuni.

FACULTATEA DE MECANICĂ

Catedra de Desen în construcții de mașini — asistent, poz. nr. 8, disciplina desen în construcții de mașini.

Catedra de Rezistența materialelor și organe de mașini — conferențiar, poz. nr. 6, la disciplina mașini de ridicat și transportat; asistent, poz. nr. 12, la disciplina rezistența materialelor; preparator principal, poziția nr. 18 din statul de funcțiuni.

Mașini hidraulice — asistent, poz. nr. 11 din statul de funcțiuni, la disciplina mașini, instalații și rețele hidropneumatice; preparator, poz. nr. 14 din statul de funcțiuni.

Catedra de Mașini termice — preparator principal, poz. nr. 9 din statul de funcțiuni.

Catedra de Tehnologia construcției de mașini — asistent, poz. nr. 14, la disciplina teoria așchierii și prolectarea sculelor; asistent, poz. nr. 15, la disciplina tehnologia matrițării și ștanțării.

CATEDRA DE LIMBI STRĂINE — lector, poz. nr. 3, la disciplina limba franceză.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune actele cerute de art. 11 din Regulamentul M.I.C. privitor la ocuparea funcțiilor didactice în învățămîntul superior, în termen de 30 de zile de la publicare, la rectoratul Institutului politehnic din Timișoara — Bul. 30 Decembrie nr. 2.

Informații privind ținerea acestor concursuri se pot obține zilnic, la secretariatul rectoratului, B-dul 30 Decembrie nr. 2, etaj 3, telefon 11-06, între orele 12—15.

A apărut

Revista de pedagogie

Nr. 6/1959 cu următorul cuprins:

N. SIPOȘ: *Unele probleme privind conținutul și metodele de învățămînt în lumina cerințelor puse de progresul tehnicii moderne.*

D. SALADE: *Contribuții la educarea intereselor profesionale la elevii clasei a VII-a.*

V. POPEANGA: *Rolul lucrărilor agricole în dezvoltarea multilaterală a elevilor.*

C. PRISECARU: *Unele probleme ale lecției în învățămîntul seral.*

A. OPRINA: *Rolul educativ al întrecerilor în muncă și disciplină în coloniile de minori.*

S. GHIȚA: *Momente din lupta pentru introducerea spiritului științific în școala romînească.*

CARMEN NEMEȘ: *Legătura dintre cunoștințele de chimie și practica din întreprinderile industriale din localitate.*

E. CUPFER: *Probleme metodice în învățămîntul profesional.*

GH. GĂLĂȚEANU: *Organizarea și metodele de instruire practică în producție a ucenicilor de la școala profesională „Griviță Roșie".*

V. DUMITRESCU: *Corespondența interșcolară — mijloc pentru însușirea limbii romîne de către tineretul minorităților naționale.*

A. MANOLACHE: *Cum rezolvă școala sovietică sarcinile fundamentale privitoare la întărirea legăturii învățămîntului cu viața.*

N. POPA-AMAICII: *Formarea concepției materialist-dialectice la elevii din școlile sovietice.*

RECENZII

Munca educativă în şcoala serală

Şcolile serale sînt chemate ca, pe baza unei legături strînse a învăţămîntului cu producţia, să-i înarmeze pe elevi cu concepţia comunistă despre viaţă, să-i educe în spiritul devotamentului neprecupeţit pentru patrie şi popor, în spiritul colectivismului şi al internaţionalismului proletar. In realizarea acestei sarcini de mare însemnătate profesorilor le revine un rol deosebit. Totuşi, unii profesori care lucrează în şcolile serale socotesc că aceste şcoli nu trebuie să se ocupe de probleme educative, susţinînd că elevii sînt educaţi în colectivele de producţie din care fac parte. Alţi profesori nu neagă necesitatea muncii educative în şcolile serale, dar o limitează la cadrul lecţiei, al excursiilor şi al altor aspecte ale procesului de învăţămînt, socotind că elevii nu au timp pentru activitatea în afara clasei. In sfîrşit, într-o serie de şcoli se desfăşoară şi activităţi educative în afara clasei, dar acestea sînt rupte de munca în producţie şi nu folosesc marile posibilităţi creatoare ale muncitorilor-elevi.

Colectivul profesorilor din şcoala noastră a dobîndit o anumită experienţă în organizarea muncii educative, atrăgînd în această muncă activul de elevi şi organizaţiile obştesti din întreprinderi. Şcoala noastră deserveşte toate întreprinderile de confecţii din raionul Kuibişev. Cea mai mare dintre acestea este Fabrica de confecţii nr. 16, cu care am stabilit un contact strîns. Planificînd activitatea educativă noi ne străduim să ţinem seama şi de interesele întreprinderii. De aceea, planurile noastre de activitate, tematica conferinţelor, a referatelor, a discuţiilor sînt elaborate, de regulă, de comun acord cu organizaţiile obşteşti din întreprindere şi cu conducerea clubului acesteia.

In întreaga muncă educativă consiliul pedagogic al şcolii noastre şi diriginţii se sprijină pe activul de elevi, prin care îşi exercită influenţa educativă asupra masei elevilor. In acest activ intră responsabilii claselor, membri ai cercurilor pe obiecte şi ai cercurilor tehnice, organizatorii activităţii artistice de amatori şi ajutorii bibliotecarului. Aceştia sînt de obicei fruntaşi în producţie, comsomolişti şi comunişti activi, care se bucură de respect şi de autoritate în rîndul tovarăşilor lor de muncă şi în şcoală. De aceea puterea activului de elevi este mare, iar influenţa lui de necontestat.

Desfăşurîndu-şi întreaga muncă sub conducerea colectivului pedagogic şi împreună cu acesta, activul rezolvă următoarele sarcini: educă la elevi trăsăturile omului societăţii noi, comuniste, creează o opinie colectivă împotriva manifestărilor de individualism, egoism etc., ajută la formarea şi întărirea colectivelor pe clasă şi pe şcoală, străduindu-se în acest scop să menţină contingentele de elevi şi să dobîndească indici înalţi în muncă şi la învăţătură, contribuie activ la îndeplinirea principalei lozinci a brigăzilor de muncă comunistă ai căror membri sînt elevii noştri — „Să muncim, să învăţăm şi să trăim în chip comunist", luptă pentru ridicarea nivelului cultural al elevilor.

Îndeplinind aceste sarcini ale muncii educative, activul nostru dovedeşte multă iniţiativă creatoare şi priceperea de a lucra de sine stătător.

Contactul în muncă al profesorilor cu activul de elevi este deosebit de important cînd se iveşte necesitatea de a crea o opinie colectivă în legătură cu ceea ce este pozitiv, înaintat, nou, demn de a fi imitat. Dar foarte necesar este activul şi în lupta împotriva rămăşiţelor capitalismului în conştiinţa oamenilor. Activul popularizează la gazetele de perete pe cei mai buni muncitori-elevi, fruntaşi ai producţiei. De asemenea, sînt expuse aici extrase din ziare în legătură cu faptele însemnate de muncă ale tineretului sovietic. In acelaşi timp la gazetele de perete se publică informaţii despre succesele în producţie ale elevilor noştri, membri ai brigăzilor de muncă comunistă, despre elevii raţionalizatori şi inovatori etc. Paralel cu aceasta se desfăşoară şi lupta ascuţită şi principială împotriva acelora care nu au o comportare justă.

Elevul K. din clasa a VII-a încălca în mod sistematic ordinea în clasă, nu-şi pregătea lecţiile, îi înşela pe tovarăşi. El era înscris la un curs de şoferi şi urma să primească peste două luni permisul de conducere a maşinii. K. este un lucrător foarte tînăr, se află la primul lui an de muncă în producţie, dar se socoteşte cu totul independent şi matur. A fost chemat la biroul responsabililor de clase şi i s-a spus cu severitate: dacă nu eşti în stare să te porţi disciplinat la lecţii, atunci cum o să ţi se poată încredinţa o maşină cu pasageri sau cu o încărcătură oarecare? S-a hotărît să i se dea lui K. un avertisment: dacă nu va îndeplini angajamentele pe care şi le-a luat atunci responsabilul clasei va cere să i se interzică dreptul de a urma cursul de şoferi, deoarece este un om neserios şi nedisciplinat. Această hotărîre a fost adusă la cunoştinţa tuturor elevilor şi a dat rezultatele aşteptate. K. a înţeles care este răspunderea lui în faţa clasei şi a început să-şi schimbe atitudinea faţă de învăţătură.

Se pot da multe asemenea exemple, care arată influenţa activă a opiniei colective asupra muncii şi comportării elevilor.

Începînd din anul şcolar trecut la noi nu mai există un colectiv permanent al gazetei de perete. Gazeta de perete a şcolii este pregătită pe rînd de toate clasele. Fiecare clasă ştie dinainte cînd îi vine rîndul să pregătească un număr de gazetă şi pe ce temă. De aceea, toate clasele adună din vreme material, pregătesc fotografiile etc. De cînd gazeta de perete este scoasă pe rînd de colectivele claselor ea a devenit mai plină de conţinut, mai ascuţită, mai interesantă, deoarece fiecare clasă, de parcă s-ar afla în întrecere cu celelalte, se străduieşte să scoată, atunci cînd îi vine rîndul, un număr mai bun decît numărul precedent.

In lupta pentru o atitudine nouă faţă de muncă şi de învăţătură a început în şcoală, din iniţiativa responsabililor de clase, o întrecere socialistă. Întrecerea a scos limpede la iveală iniţiativa şi posibilităţile creatoare ale elevilor noştri, a strîns legăturile între ei, a contribuit la creşterea şi întărirea activului. La început, obiectivele întrecerii priveau numai învăţătura. La încheierea anului şcolar, făcînd bilanţul întrecerii, şefii de clasă au ajuns la concluzia că întrecerea trebuie să privească nu numai munca în şcoală, ci şi activitatea în producţie a elevilor. Pentru aceasta, desigur, a fost necesar să legăm mai strîns viaţa şcolii de întreprinderile în care lucrează elevii noştri, să vizităm secţiile, să stăm de vorbă cu conducătorii acestora, cu membrii comitetelor de comsomol etc. Pe această cale mergem în anul şcolar curent.

Activul de elevi acordă o mare atenţie dezvoltării culturale a tineretului. Cărţile, discuţiile, conferinţele, noile piese de teatru şi noile filme, muzeele — toate acestea dezvoltă în rîndul tinerilor interesul pentru cunoştinţe, le creează noi cerinţe culturale. Tinerii muncitori manifestă mult interes pentru problemele politicii curente, pentru noile cuceriri în domeniul ştiinţei, tehnicii, literaturii, muzicii. Toate acestea au dus activul nostru la ideea că trebuie să organizeze în şcoală „zile de club". S-a hotărît ca acestea să aibă loc de două ori pe lună, sîmbăta. In aceste zile, la ora 19, cînd se termină activitatea şcolară, începe activitatea cercurilor de artişti amatori, a cercurilor tehnice, a lectoratului. Tematica conferinţelor este foarte variată, pentru a satisface cerinţele variate ale elevilor. In anul trecut de exemplu, au fost prezentate în faţa elevilor conferinţe cu temele „Visăm la viitor", „Succesele şcolii şahiste sovietice", „Noutăţi în domeniul radioelectronicii", „Raionul nostru peste 7 ani" etc. Regulat se ţin conferinţe despre situaţia internaţională.

Activitatea colectivelor de artişti amatori (dramatic, de lectură artistică şi coregrafic) este îndreptată spre dezvoltarea gustului estetic al tineretului, aşa încît acesta să poată judeca şi aprecia în mod just o operă de artă.

Legătura permanentă a şcolii cu organizaţiile obşteşti, cu întreprinderile, folosirea posibilităţilor creatoare ale muncitorilor-elevi este garanţia rezolvării cu succes a sarcinilor educative ale şcolii.

A. I. FOTEEVA
Şcoala serală nr. 47 din Moscova
(din „Sovetskaia Pedagoghica" nr. 11 1959, articol prescurtat)

Ştiri din şcolile sovietice

Elevii Şcolii medii nr. 50 din oraşul Komsomolsk pe Amur au construit o seră şcolară. Nu de mult ei au strîns prima recoltă de tomate.

★

La Şcoala medie nr. 18 din Kirovograd a avut loc recent o consfătuire cu părinţii în care a fost prezentată opera lui A. S. Makarenko. Părinţii au discutat pe larg o serie de probleme educative ridicate de acest mare pedagog sovietic.

★

In oraşul Lugansk s-a deschis o expoziţie care prezintă creaţii ale cadrelor didactice în domeniul plasticii. Sînt expuse aici peste 130 de tablouri, desene, lucrări în ulei şi acuarelă, lucrări de traforaj şi pirogravură, lucrări de artă aplicată.

Elevii clasei a IX-a de la Şcoala superioară Nikolai din Leipzig lucrează în brigadă la staţiunea experimentală a Institutului pentru creşterea animalelor din Oberholz. In fotografie, elevii învaţă cum se instalează aparatul de muls

Învăţămîntul agricol
în Republica Democrată Germană

Am vizitat de curînd, în cadrul unei delegaţii a ţării noastre formate din conducători de centre şcolare agricole, Republica Democrată Germană. Scopul vizitei noastre a fost de a ne informa asupra organizării învăţămîntului agricol în R.D.G., de a face un schimb de experienţă în problemele acestui învăţămînt.

După cum se ştie, în R.D.G. este generalizat învăţămîntul elementar politehnic de 8 ani, iar în prezent se duce o intensă muncă de generalizare a învăţămîntului de 10 ani. In cadrul şcolilor de 8 şi de 10 ani se dă o atenţie deosebită apropierii elevilor de munca productivă, de producţie.

După terminarea învăţămîntului de 8 sau de 10 ani tinerii care vor să intre în producţie trebuie să urmeze în mod obligatoriu o şcoală profesională de 2 ani, deoarece nimeni nu poate fi admis în întreprinderile de stat sau cooperatiste dacă nu are o calificare. Reţeaua şcolilor profesionale este foarte bine organizată, ea reuşind să cuprindă pe toţi tinerii dornici să se califice, să lucreze în producţie.

Marea masă a absolvenţilor şcolilor elementare urmează şcoli profesionale raionale, care îi pregătesc în numeroase specialităţi. Astfel, de pildă, şcoala profesională din oraşul Döbeln, regiunea Leipzig, pregăteşte 1600 de elevi ca muncitori calificaţi în agricultură, zootehnie, grădinărie, contabilitate agricolă, zidărie, tîmplărie, lăcătuşărie etc. In afara şcolilor profesionale raionale există şi şcoli profesionale organizate pe lîngă fabrici, uzine, gospodării de stat etc.; care pregătesc însă muncitori calificaţi numai pentru o anumită ramură. Asemenea şcoli sînt foarte puţine.

Elevii din şcolile profesionale au un program de 44 ore săptămînal, din care 14 ore sînt rezervate pentru lecţiile teoretice şi lucrările de laborator, iar 30 de ore pentru practica în unităţile productive. Elevii sînt în şcoală numai 2 zile, celelalte 4 zile lucrînd în unităţile productive unde-şi fac practica şi unde participă activ la procesul de producţie.

Unităţile în care se desfăşoară practica sînt alese dintre cele mai bune şi cu un profil specific clasei sau grupei ce se instruieşte. In domeniul agriculturii acestea pot fi gospodării de stat, gospodării colective, staţiuni de maşini şi tractoare etc. Unităţilor care instruiesc din punct de vedere practic elevi de la şcolile profesionale li se atribuie de către stat fonduri speciale din care organizează ateliere, plătesc burse şi salarizează maiştri conducători de practică.

După terminarea şcolii absolvenţii lucrează ca muncitori calificaţi în meseriile pentru care au fost pregătiţi. Cei mai mulţi dintre absolvenţii şcolilor profesionale agricole se îndreaptă spre gospodăriile agricole colective, unde muncesc alături de ceilalţi colectivişti.

După terminarea şcolii profesionale tinerii sînt obligaţi să rămînă în producţie cel puţin 2 ani dacă au la bază şcoala de 8 ani şi cel puţin un an dacă au la bază şcoala de 10 ani. După acest stagiu în unităţile de producţie absolvenţii se pot înscrie, prin concurs, la şcolile tehnice de specialitate, care au o durată de 3 ani.

Şcolile tehnice din sistemul învăţămîntului agricol au, în majoritatea lor, un profil general. Există un număr redus de şcoli tehnice horticole, zootehnice şi de mecanizare. Acestea sînt organizate de Ministerul Agriculturii, în cadrul căruia există o direcţie de învăţămînt şi care are în fiecare regiune inspectori coordonatori. Planul de învăţămînt este astfel întocmit încît dă putinţa ca instruirea elevilor să fie foarte strîns legată de necesităţile agriculturii socialiste în dezvoltare. De remarcat că în şcolile tehnice se dă o atenţie foarte mare ştiinţelor sociale şi economice.

Practica elevilor din şcolile tehnice este organizată în gospodăriile agricole colective şi este supravegheată de profesorii şcolii şi de agronomii din gospodărie. Perioadele anuale de practică sînt astfel orînduite încît elevii să participe cît mai mult la lucrările din campaniile agricole şi de asemenea să fie prezenţi atunci cînd are loc analiza economică a unităţilor şi se întocmesc planurile financiare şi de producţie pentru anul următor.

La absolvire elevii şcolilor tehnice sînt obligaţi să prezinte o lucrare de diplomă alcătuită pe baza unui material faptic cules în timpul practicii şi mai ales al practicii din anul III. Temele lucrărilor de diplomă sînt strîns legate de activtiatea gospodăriei în care s-a efectuat practica şi folosesc unităţilor respective.

După unul sau doi ani de muncă în producţie absolvenţii şcolilor tehnice pot merge în învăţămîntul superior agricol.

În R.D.G. a luat o mare dezvoltare şi învăţămîntul agricol seral şi fără frecvenţă. Aşa, de pildă, la şcoala din Döbeln la cursul de zi funcţionează 3 clase, iar la cursul seral şi fără frecvenţă 7 clase. Şcoala din Eisenach are la cursul de zi 600 de elevi, la cursul seral 2000 de elevi, iar la cel fără frecvenţă 400 elevi.

Delegaţia noastră a vizitat cîteva şcoli tehnice cu profil general agricol, precum şi Şcoala specială horticolă din Erfurt. Am întîlnit aici o activitate foarte bogată în secţia de arhitectură peisageră. Elevilor acestei şcoli li se dau teme foarte grele, cum ar fi amenajări de parcuri şi spaţii verzi în diferite oraşe, li se cer concepţii originale de arhitectură peisageră etc. Cei mai mulţi dintre ei rezolvă cu succes asemenea teme. Socotim potrivit ca şi în ţara noastră să se înfiinţeze secţii de arhitectură peisageră pe lîngă unele şcoli horticole.

Buna organizare a învăţămîntului agricol profesional şi tehnic în Republica Democrată Germană şi marea dezvoltare pe care a luat-o acesta este o dovadă a grijii permanente a Partidului Socialist Unit German şi a Guvernului R.D.G. pentru pregătirea cadrelor necesare agriculturii socialiste.

Ing. C. RAFAILA
director general în Ministerul Agriculturii

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.80.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti. Piaţa Scînteii